

1. GAB nr. 5/1999

a) C5-0257/1999

Amendement op het ontwerp van gewijzigde en aanvullende begroting nr. 5/1999

AFDELING III - COMMISSIE - Deel B (Beleidskredieten)

Begroting 1999		VOGAB 5/1999		OGAB 5/1999		Amendement		Nieuwe bedragen	
1.188.500.000	718.990.000	1.188.500.000	865.990.000	1.188.500.000	865.990.000	1.188.500.000	25.000.000	1.188.500.000	890.990.000

B7-50 Samenwerking met de landen van Midden- en Oost-Europa

B7-500 Steun voor de economische herstructurering van de landen van Midden- en Oost-Europa

OMSCHRIJVING: Ongewijzigd

TOELICHTING: Ongewijzigd

TIJDSHEMA: Tijdschema VOB overnemen.

b) A5-0061/1999

Resolutie over het ontwerp van gewijzigde en aanvullende begroting nr. 5/1999 betreffende de begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1999 (C5-0257/1999)

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in het bijzonder artikel 272,
- gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, in het bijzonder artikel 234,
- gelet op het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen, laatstelijk gewijzigd bij verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2779/98¹, in het bijzonder artikel 15,
- gezien de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1999, definitief vastgesteld op 17 december 1998²,
- gezien het voorontwerp van gewijzigde en aanvullende begroting nr. 5/1999 op de

¹ PB L 347 van 23.12.1998, blz. 3.

² PB L 39 van 12.2.1999.

begroting 1999, ingediend door de Commissie op 4 november 1999,

- gezien het ontwerp van gewijzigde en aanvullende begroting nr. 5/1999 op de begroting 1999, opgesteld door de Raad op 15 november 1999 (C5-0257/1999),
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999¹,
 - gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A5-0061/1999),
- A. overwegende dat de gewijzigde en aanvullende begroting nr. 5/1999 voorziet in een verhoging van de betalingskredieten voor externe maatregelen met een bedrag van 202 miljoen euro en op een uitbreiding van het aantal nieuwe posten voor OLAF van 15 tot 30,
- B. overwegende dat de kredietbehoeften reeds gedeeltelijk gedekt zijn door de gewijzigde en aanvullende begroting nr. 4/99 en door de collectieve overschrijving nr. 53/99,
- C. overwegende dat de vereiste middelen verkregen zijn door een herschikking van de kredieten van het EOGFL-Garantie, die in 1999 niet volledig worden gebruikt;
1. neemt er kennis van dat de Raad het voorontwerp van gewijzigde en aanvullende begroting nr. 5/1999 zonder wijziging heeft goedgekeurd;
 2. constateert dat de prognoses van de Commissie voor de landbouwuitgaven opnieuw te hoog waren geraamd, waardoor kredieten zijn opgenomen die niet overeenstemmen met een gezond en efficiënt beheer;
 3. steunt het voorstel om de extra posten voor OLAF uit te breiden zodat de nieuwe structuur sneller kan gaan functioneren, in overeenstemming met de vereisten van het Comité van toezicht en met zijn resolutie over de GAB 4/99²;
 4. hecht zijn goedkeuring aan het begrotingsbesluit om het ontwerp van gewijzigde en aanvullende begroting 5/1999 te verhogen met 25 miljoen euro aan betalingskredieten voor het PHARE-programma, in overeenstemming met de dringende behoeften die de Commissie naar voren heeft gebracht;
 5. verzoekt de Raad de GAB 5/99 zoals gewijzigd zonder wijzigingen goed te keuren zodat de betalingen geen vertragingen oplopen;
 6. verzoekt zijn Voorzitter dit begrotingsbesluit en deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de betrokken instellingen en adviesorganen.

2. Wijziging van het Reglement: interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding

A5-0066/1999

Tekst van het Reglement

¹ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

² .Deel II, punt 1 van de notulen van 16.9.1999.

(Amendement 1)
Artikel 9 bis (nieuw)

Artikel 9 bis

Interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)

De in het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) vervatte gemeenschappelijke regeling houdende maatregelen ter bevordering van een goed verloop van de onderzoeken van het Bureau is binnen het Parlement van toepassing, overeenkomstig het besluit van het Parlement, dat als bijlage in het Reglement is opgenomen.

Besluit inzake wijziging van het Reglement als gevolg van het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)

Het Europees Parlement,

- gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999¹,
 - gelet op de artikelen 18 en 186, sub c) van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken en het advies van de Commissie begrotingscontrole (A5-0066/1999),
1. besluit voorgaande wijziging aan te brengen in zijn Reglement;
 2. hecht zijn goedkeuring aan het als bijlage opgenomen besluit inzake de interne onderzoeken verricht door het Bureau voor fraudebestrijding, dat het modelbesluit volgt dat aan het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 gehecht is, met dien verstande dat het daarin uitsluitend de technische aanpassingen aanbrengt die nodig zijn voor de toepassing

¹ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

ervan binnen het Europees Parlement;

3. besluit dit besluit in de vorm van een bijlage in het Reglement op te nemen en hiertoe een voetnoot onder het nieuwe artikel op te nemen;
4. verzoekt zijn Voorzitter onderhavig besluit te doen toekomen aan de Commissie en de Raad.

BIJLAGE

Besluit van het Europees Parlement betreffende de voorwaarden voor en de wijze van uitvoering van interne onderzoeken op het gebied van de bestrijding van fraude, corruptie en elke andere onwettige activiteit die schadelijk is voor de belangen van de Gemeenschappen

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, met name artikel 199,
 - gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, met name artikel 25,
 - gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, met name artikel 112,
 - gelet op zijn Reglement, met name artikel 186, sub c),
- (1) overwegende dat in verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad¹, alsmede in verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad² betreffende de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding verrichte onderzoeken, wordt bepaald dat het Bureau binnen de bij het EG-Verdrag en het Euratom-Verdrag opgerichte of op grond daarvan ingestelde instellingen, organen en lichamen administratieve onderzoeken opent en voert;
 - (2) overwegende dat de verantwoordelijkheid van het door de Commissie opgerichte Europees Bureau voor fraudebestrijding niet tot de bescherming van de financiële belangen beperkt blijft, doch zich uitstrekt tot alle werkzaamheden ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap tegen onregelmatige handelingen die tot administratieve of strafrechtelijke vervolgingen aanleiding kunnen geven;
 - (3) overwegende dat de draagwijdte en de doeltreffendheid van de fraudebestrijding moeten worden vergroot door te profiteren van de op het gebied van administratieve onderzoeken aanwezige deskundigheid;
 - (4) overwegende dat alle instellingen, organen en instanties het Bureau bijgevolg uit hoofde

¹ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

² PB L 136 van 31.5.1999, blz. 8.

van hun administratieve zelfstandigheid de taak moeten opdragen interne administratieve onderzoeken in te stellen die zijn gericht op de opsporing van ernstige feiten in verband met de uitoefening van werkzaamheden in dienstverband die kunnen worden aangemerkt als een niet-nakoming van de verplichtingen van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschappen, zoals genoemd in de artikelen 11, 12, tweede en derde alinea, 13, 14, 16 en 17, eerste alinea, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, hierna "Statuut" genoemd, waardoor de belangen van deze Gemeenschappen worden geschaad, en die aanleiding tot tuchtrechtelijke en, eventueel, strafrechtelijke vervolgingen kan geven, of als veroorzaakt door grove schuld als bedoeld in artikel 22 van het Statuut of als een niet-nakoming van overeenkomstige verplichtingen van de leden, bestuurders of personeelsleden van de instellingen, organen en instanties van de Gemeenschappen die niet aan het Statuut onderworpen zijn;

- (5) overwegende dat deze onderzoeken moeten worden verricht met volledige inachtneming van de terzake dienende bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, en met name het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten, en de ter uitvoering daarvan aangenomen teksten, alsmede het Statuut;
- (6) overwegende dat deze onderzoeken bij alle instellingen, organen en instanties van de Gemeenschappen onder gelijkwaardige voorwaarden moeten worden uitgevoerd, zonder dat de toekenning van deze taak aan het Bureau afbreuk doet aan de eigen verantwoordelijkheid van de instellingen, organen of instanties, noch de rechtsbescherming van de betrokken personen in enig opzicht vermindert;
- (7) overwegende dat, in afwachting van de wijziging van het Statuut, nadere regels moeten worden vastgesteld volgens welke de leden van de instellingen en organen, de bestuurders van de instanties alsmede ambtenaren en andere personeelsleden van de instellingen, organen en instanties met het oog op het goede verloop van de interne onderzoeken samenwerken,

BESLUIT:

Artikel 1

Verplichting tot samenwerking met het Bureau

De secretaris-generaal, de diensten, evenals elke ambtenaar of elk personeelslid van het Europees Parlement zijn gehouden ten volle samen te werken met de personeelsleden van het Bureau en alle voor het onderzoek benodigde bijstand te verlenen. Daartoe verstrekken zij de personeelsleden van het Bureau alle terzake dienende gegevens en uitleg.

Onverminderd de terzake dienende bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, met name het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten, alsmede de ter uitvoering daarvan aangenomen teksten, werken de leden ten volle met het Bureau samen.

Artikel 2

Mededelingsplicht

Elke ambtenaar of elk personeelslid van het Europees Parlement die kennis krijgt van feiten

welke het bestaan doen vermoeden van mogelijke gevallen van fraude, corruptie of van enige andere onwettige activiteit waardoor de belangen van de Gemeenschappen worden geschaad, of van ernstige feiten in verband met de uitoefening van werkzaamheden in dienstverband die kunnen worden aangemerkt als een niet-nakoming van de verplichtingen van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschappen, of personeelsleden die niet aan het Statuut onderworpen zijn, die aanleiding tot tuchtrechtelijke en, eventueel, strafrechtelijke vervolgingen kan geven, stelt onverwijld zijn diensthoofd of zijn directeur-generaal daarvan in kennis of, indien hij/zij zulks wenselijk acht, zijn secretaris-generaal of rechtstreeks het Bureau, indien het gaat om een ambtenaar, een personeelslid dan wel om personeelsleden die niet aan het Statuut onderworpen zijn; in geval van een niet-nakoming van overeenkomstige verplichtingen door afgevaardigden, dient hij/zij de Voorzitter van het Europees Parlement hiervan in kennis te stellen.

De Voorzitter, de secretaris-generaal, de directeurs-generaal en de diensthoofden van het Europees Parlement doen elk feit waarvan zij kennis hebben gekregen en dat het bestaan doet vermoeden van onregelmatigheden als bedoeld in de eerste alinea, onverwijld aan het Bureau toekomen.

De ambtenaren en personeelsleden van het Europees Parlement mogen in geen geval wegens een in de eerste en tweede alinea bedoelde mededeling op onbillijke of discriminerende wijze worden behandeld.

De afgevaardigden die kennis krijgen van de in de eerste alinea bedoelde feiten stellen de Voorzitter van het Europees Parlement of, indien zij zulks nuttig achten, het Bureau daarvan rechtstreeks in kennis.

Dit artikel is van toepassing, onverlet de vereisten van vertrouwelijkheid die zijn vastgelegd in de wet of in het Reglement van het Europees Parlement.

Artikel 3

Bijstand van het Beveiligingsbureau

Op verzoek van de directeur van het Bureau worden de personeelsleden van het Bureau bij de feitelijke uitvoering van de onderzoeken bijgestaan door het Beveiligingsbureau van het Europees Parlement.

Artikel 4

Immunititeit en recht om niet te getuigen

De regels betreffende de parlementaire immunititeit en het recht van de afgevaardigde om niet te getuigen blijven onverlet.

Artikel 5

Inlichting van de betrokkene

Wanneer de mogelijkheid van persoonlijke betrokkenheid van een afgevaardigde, een ambtenaar of een personeelslid is gebleken, moet de betrokkene, wanneer zulks geen nadeel voor het onderzoek dreigt op te leveren, spoedig worden ingelicht. In geen geval kunnen na afloop van het onderzoek conclusies worden getrokken waarin een afgevaardigde, een

ambtenaar of personeelslid van het Parlement met name wordt genoemd zonder dat de betrokkene in de gelegenheid is gesteld zich over alle hem of haar betreffende feiten uit te spreken.

In gevallen waarin met het oog op het onderzoek absolute geheimhouding is vereist of waarin gebruik moet worden gemaakt van opsporingsmiddelen die tot de bevoegdheid van de nationale rechterlijke instantie behoren, kan de verplichting om de afgevaardigde, de ambtenaar of het personeelslid van het Europees Parlement de gelegenheid te geven zich uit te spreken in overeenstemming met de Voorzitter, respectievelijk de secretaris-generaal worden opgeschort.

Artikel 6

Kennisgeving van seponering van het onderzoek

Indien, na afloop van een intern onderzoek, een afgevaardigde, een ambtenaar of een personeelslid van het Europees Parlement geen enkel element ten laste kan worden gelegd, wordt het hem betreffende interne onderzoek geseponerd op grond van een besluit van de directeur van het Bureau, die de betrokkene daarvan schriftelijk in kennis stelt.

Artikel 7

Opheffing van vrijstelling van rechtsvervolging

Elk van een nationale politieële of gerechtelijke autoriteit uitgaand verzoek tot opheffing van de vrijstelling van rechtsvervolging van een ambtenaar of van een personeelslid van het Europees Parlement in verband met eventuele gevallen van fraude, corruptie of enige andere onwettige activiteit, wordt voor advies aan de directeur van het Bureau meegedeeld. Indien een verzoek om opheffing van de vrijstelling een lid van de instelling betreft, wordt het Bureau daarvan in kennis gesteld.

Artikel 8

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het door het Europees Parlement wordt goedgekeurd.

3. WTO-millenniumronde

A5-0062/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de benadering van de WTO-millenniumronde door de EU (COM(1999) 331 - C5-0155/1999 - 1999/2149(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie (COM(1999) 331 - C5-0155/1999 - 1999/2149(COS)),

- onder verwijzing naar zijn resoluties van
 - 14 december 1995 over de mededeling van de Commissie inzake de wereldwijde harmonisatie van de bepalingen over directe investeringen¹;
 - 14 november 1996 over het mededingingsbeleid in de nieuwe commerciële ordening en de mededeling van de Commissie over handel en milieu²;
 - 11 maart 1998 over de onderhandelingen in het kader van de OESO over een multilaterale overeenkomst inzake investeringen³;
 - 18 juni 1998 over de tweede ministerconferentie van de Wereldhandelsorganisatie⁴;
 - 13 januari 1999 over de tweede ministerconferentie van de Wereldhandelsorganisatie over de mededeling van de Commissie "Verband tussen het handelsstelsel en de internationaal erkende arbeidsnormen"⁵;
 - 4 mei 1999 over de multilaterale handelsbetrekkingen: de EU en haar partners in de derde wereld⁶,
 - gezien de verklaring van de WTO-ministerconferentie van 20 mei 1998, waarin het kader wordt vastgelegd van de voorbereidingen voor de vaststelling van de agenda voor een nieuwe multilaterale onderhandelingsronde,
 - gezien het verslag van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid, de Economische en Monetaire Commissie, de Commissie juridische zaken en interne markt, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid, de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling, de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport en de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A5-0062/1999),
- A. overwegende dat het multilaterale handelsstelsel het mogelijk heeft gemaakt dat in de afgelopen vijftig jaar de mondiale handel 17 maal zo groot is geworden, tweemaal zoveel als de toename van de totale economische productie, zonder dat de economische ongelijkheid in de wereld wezenlijk is afgenomen en zonder dat deze vooruitgang systematisch tot uiting is gekomen in een verbetering van de kwaliteit van het bestaan en van de betrekkingen tussen de mensen,
- B. overwegende dat de huidige liberalisering van de handel voor grote delen van de bevolking van ontwikkelingslanden, en met name de armsten onder hen, geen merkbare voordelen heeft; dat derhalve in het wereldhandelssysteem ten volle rekening moet worden gehouden met de belangen en de noden van de ontwikkelingslanden;
- C. overwegende dat het Europees Parlement het belang erkent van het partnerschap van de EU met de ACS-landen, en met name de toezeggingen die aan deze ontwikkelingslanden zijn gedaan uit hoofde van de Overeenkomst van Lomé en de opvolgingsovereenkomsten daarbij,
- D. overwegende dat de vrije, eerlijke en sociale wereldhandel verder moet worden ontwikkeld en geconsolideerd in het kader van het multilaterale wereldhandelsstelsel; overwegende dat

¹ PB C 17 van 22.1.1996, blz. 175.

² PB C 362 van 2.12.1996, blz. 243.

³ PB C 104 van 6.4.1998, blz. 143.

⁴ PB C 210 van 6.7.1998, blz. 222.

⁵ PB C 104 van 14.4.1999, blz. 63.

⁶ PB C 279 van 1.10.1999, blz. 34.

protectionistische maatregelen de ontwikkelingslanden zouden belemmeren en hun mogelijkheden om deel te nemen in de internationale verdeling van werk zouden beperken; dat protectionisme een verslechtering van werkomstandigheden in de ontwikkelingslanden veroorzaakt en haaks staat op de doelen die zij zeggen te steunen,

- E. overwegende dat de toenemende mundialisering van de economische bedrijvigheid de verdere ontwikkeling van multilaterale regelingen vereist, die garanderen dat alle landen profiteren van de ontwikkeling van de handel, met inachtneming van de verscheidenheid van situaties en bestaansmiddelen van de ontwikkelingslanden, zodat de belangen van Europa en derde landen gelijkelijk worden behartigd;
- F. overwegende dat er een grotere behoefte bestaat aan middelen voor een juist en doelmatig beheer van het mundialiseringsproces, door een verbeterde samenwerking tussen de WTO en andere internationale instellingen, zoals de instellingen van Bretton Woods en andere VN-organisaties, ten einde een grotere coherentie te brengen in het commerciële, monetaire, financiële en politieke bestel,
- G. overwegende dat met de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in 1995 een institutioneel kader voor het multilaterale handelstelsel tot stand is gebracht en dat deze organisatie dringend gedemocratiseerd moet worden en een transparantere werkwijze moet krijgen,
- H. overwegende dat het in december 1994 zijn instemming heeft betuigd met de uitkomst van de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-ronde van de GATT,
- I. overwegende dat in de overeenkomst inzake de Uruguay-ronde bepaald werd dat uiterlijk eind 1999 nieuwe onderhandelingen zouden beginnen over de handel in landbouwproducten en de dienstverlening ("built-in agenda"),
- J. evenwel van mening dat de landbouw een van de agendapunten van de komende multilaterale handelsbesprekingen in Seattle moet zijn,
- K. overwegende dat de interpretatie en toepassing van de WTO-regels een belangrijk negatief effect heeft gehad op een reeks beleidsvormen in de EU en derde landen en op wetgeving met niet-commerciële oogmerken; overwegende dat hierdoor op zijn beurt ernstige bezorgdheid is gerezen over de verhouding tussen de WTO-regels en andere rechtmatige nationale en internationale beleidsdoelstellingen,
- L. overwegende dat de uitvoering en volledige naleving van de overeenkomsten van de Uruguay-Ronde het uitgangspunt voor alle nieuwe onderhandelingen moeten zijn,
 - 1. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om op de ministersconferentie van de WTO in Seattle te pleiten voor het houden van een alomvattende onderhandelingsronde (millenniumronde), die afgezien van de onderwerpen van de "built-in agenda" andere belangrijke sectoren omvat, zodat voor alle deelnemers een evenwichtig onderhandelingsresultaat kan worden bereikt, en die een bijdrage kan leveren aan economische groei in de gehele wereld en noodzakelijk is voor het behoud en het scheppen van welvaart en werkgelegenheid in Europa en de wereld;
 - 2. onderstreept het belang van deze onderhandelingen die niet alleen een wijdere openstelling van de markt ten doel hebben, maar die als reactie op de versnelde mundialisering van de wereldmarkten ook als een eerste stap naar de uitwerking van een werkelijk allesomvattend

structureel kader kunnen leiden;

3. stemt in met de mededeling van de Commissie, waarin het algemene onderhandelingsconcept voor de millenniumronde wordt ontwikkeld en waarin zij een groot aantal verlangens overneemt die in eerdere ontwerpresoluties van het Parlement waren opgenomen, en wijst erop dat de voorgestelde onderhandelingssterreinen als een totaalpakket moeten worden opgevat, waarbij moet worden uitgegaan van het beginsel van een enkele overeenkomst, om ervoor te zorgen dat gedurende het gehele onderhandelingsproces gelijke aandacht wordt geschonken aan de prioriteiten van alle WTO-leden;
4. kan begrip opbrengen voor het voorstel de millenniumronde tot drie jaren te beperken, maar is van mening dat bij twijfel het onderhandelingsresultaat belangrijker is dan de tijdige afsluiting van de onderhandelingen;
5. hecht zeer veel waarde aan een binnen de Unie uitgewerkte, coherente onderhandelingsstrategie van Europa, waardoor zo goed mogelijk kan worden geprofiteerd van de kansen die dit algemene onderhandelingsconcept biedt; dit geldt zowel voor de algemene elementen voor het oplossen van vraagstukken, het flexibel nastreven van de onderhandelingsdoelen als voor de organisatie van het verloop van de onderhandelingen;

Diverse sectoren

De handel in landbouwproducten en visserij

6. stelt vast dat de besluiten van de Europese Raad van Berlijn over de hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid de onderhandelingsbasis vormen, die de Unie in staat moet stellen het Europese agrarische model dat gebaseerd is op familiebedrijven, en gekenmerkt wordt door multifunctionaliteit, een duurzame productie van landbouwartikelen en het beheer van het milieu en de instandhouding van het platteland, te beschermen; meent dat in verband met de pluriforme aard van het Europese landbouwmodel bijzondere aandacht moet worden besteed aan die vormen van landbouw die het meeste gevaar lopen, zoals kleine familiebedrijven, minder-begunstigde gebieden en gebieden waar het milieu onder druk staat; beklemtoont het belang van de handel in landbouwproducten waarvan Europa de op één na grootste exporteur en de grootste importeur is;
7. onderstreept dat de Europese landbouw moet blijven deelnemen aan de internationale handel en hiervan moet kunnen profiteren zonder dat de fundamentele beginselen van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid in het gedrang komen;
8. wijst op de speciale wens van de ontwikkelingslanden die een vrije toegang tot de markt verlangen voor hun landbouwproducten, wat van cruciaal belang is voor het welslagen van de millenniumronde;
9. is van mening dat de EU erop dient toe te zien dat de WTO-voorschriften voor de landbouwsector geen nadelige gevolgen hebben voor de economieën van ontwikkelingslanden en dat de veiligheid van de voedselvoorziening moet worden gezien als een multifunctioneel aspect van de landbouw;
10. dringt aan op de handhaving van de bepalingen in het kader van de WTO-overeenkomst voor landbouw, die het enerzijds mogelijk maakt steun te blijven verlenen aan

milieugerichte programma's en deze uit te breiden tot een reeks relevante niet-commerciële doelstellingen, en anderzijds de overgang te ondersteunen naar een duurzame en milieuvriendelijke landbouw, met inbegrip van normen voor het welzijn van de dieren;

11. eist een openbaarmaking en aanpassing van de landbouwsteunregelingen van de lidstaten der WTO, om een eerlijke beoordeling van de landbouwsubsidies mogelijk te maken;
12. wijst erop dat bij een liberalisering van de handel in de visserijsector rekening moet worden gehouden met het bestaande wettelijk kader, en met name met het Internationale Zeerechtverdrag van de VN en de doelstellingen van de internationale overeenkomsten inzake milieubescherming en het beheer van de natuurlijke hulpbronnen en dringt derhalve aan op de opstelling van een objectieve lijst van gevoelige producten teneinde te garanderen dat de internationale visserij zich houdt aan de beginselen van verantwoorde vangmethoden; wijst op de belangrijke rol die het gemeenschappelijk visserijbeleid van de EU speelt, niet alleen omdat het bijdraagt aan het behoud van de werkgelegenheid en de sociaal-economische structuur, maar ook gezien de fundamentele bijdrage ervan aan de voorziening van de Europese markt;

Consumentenbescherming

13. verlangt dat bij de herziening van de overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen, het voorzorgsbeginsel als fundament voor een voedselveiligheidsbeleid zodanig wordt vastgelegd, dat de Unie ook in de toekomst haar beleid van voedselveiligheid en bescherming van de consument en het milieu op een hoog niveau kan voortzetten;
14. is vooral ingenomen met het standpunt van de Unie dat het voorzorgsbeginsel in de regelgeving van de WTO, en met name in artikel XX GATT, uitdrukkelijk moet worden opgenomen;
15. benadrukt de noodzaak van een geharmoniseerde definitie van het voorzorgsbeginsel, teneinde misverstanden of interpretatieverschillen te voorkomen; merkt op dat de definitie van het voorzorgsbeginsel, zoals dit op de conferentie over milieu en ontwikkeling in Rio werd goedgekeurd, een wereldwijd aanvaard model zou kunnen worden en dringt aan op erkenning van deze definitie binnen de WTO; meent dat de structuur en de werkmethoden van de Codex Alimentarius aan een radicale herziening moeten worden onderworpen om een open en democratische besluitvorming mogelijk te maken met betrekking tot de veiligheid van voedingsmiddelen en acht het voorts van belang dat passende maatregelen voor de voedselveiligheid worden vastgesteld;
16. merkt op dat het voorzorgsbeginsel uit hoofde van het EU-Verdrag een juridisch bindend criterium is voor de evaluatie van acties en is daarom ingenomen met het feit dat de Commissie heeft erkend dat dit beginsel een integrale plaats dient te krijgen binnen de WTO-regels; spreekt echter de waarschuwing uit dat niet moet worden geprobeerd de reikwijdte hiervan te beperken of de toepassing ervan op enigerlei wijze ondergeschikt te maken aan commerciële belangen;
17. dringt in het kader van de SPS- en TBT-overeenkomsten aan op niveau's van aanvaardbare risico's, die afhankelijk zijn van in internationaal overleg overeengekomen richtsnoeren en wijst in dit verband op de belangrijke rol die overeenkomsten tot wederzijdse erkenning spelen bij het oplossen van geschillen;

18. wijst erop dat etikettering niet de oplossing vormt voor geschillen over voedselveiligheid, maar dat etikettering de keuzevrijheid van de consument verbetert;

Dienstverlening

19. stelt vast dat de overeenkomst inzake dienstverlening (GATS) in de eerste vijf jaar van haar bestaan vooral in de sectoren van de financiële dienstverlening en de telecommunicatie een aanzienlijke voortgang van de liberalisering mogelijk heeft gemaakt;
20. benadrukt dat de onderhandelingen alomvattend moeten zijn en een diepgaander en breder pakket van betere toezeggingen van alle WTO-landen tot markttoegang en nationale behandeling met zich mee moeten brengen, waarbij de GATS-regels verscherpt moeten worden met het doel een transparant en voorspelbaar milieu van regelgeving te verzekeren; in de onderhandelingen moeten ook de nog onvoltooid gebleven besprekingen over specifieke kwesties (waarborgen, subsidies, overheidsaanschaffingen) worden opgenomen;
21. is verheugd over het feit dat in een tijd van instabiliteit op de financiële markten de aanvullende overeenkomst over financiële diensten in werking is getreden en zo een bijdrage zal leveren tot transparantie van financiële transacties in de wereld en tot verruiming van het kapitaal dat ondernemers en consumenten ter beschikking staat; en verwacht dat de overige WTO-verdragspartijen zich met overtuiging aansluiten bij de overeenkomst inzake financiële diensten ;
22. verlangt dat de onderhandelingspartners zich ervoor inzetten dat de Basic Telecommunications Agreement (BTA) verder ontwikkeld wordt en dat nieuwe staten hiertoe toetreden;
23. is ervan overtuigd dat - met inachtneming van publieke gevoeligheid met betrekking tot sectoren of diensten van publiek belang – andere sectoren moeten worden opgenomen; dringt erop aan dat een verdere liberalisering geen aantasting mag betekenen van de rechten die de lidstaten krachtens het Verdrag hebben om de rol te bepalen die de particuliere en de overheidssector spelen bij het aanbieden van gezondheids- en onderwijsdiensten en hun recht om de voorziening van dergelijke diensten te reguleren; dringt er bij de Commissie op aan te worden geraadpleegd alvorens andere sectoren worden opgenomen;
24. verlangt dat sectoren en vormen van dienstverlening die een bijzondere maatschappelijke functie hebben, zoals bijvoorbeeld het gezondheids-, onderwijs- en cultuurbeleid, uitsluitend worden behandeld in een door de betrokken staat gedefinieerd kader en dringt er bij de EU op aan ervoor te zorgen dat deze sectoren niet aan de orde worden gesteld in het kader van de herziening van de GATS-overeenkomst;
25. is van mening dat vooruitgang in de richting van verdergaande liberalisering niet ten koste mag gaan van het vermogen van lidstaten om de toegang tot openbare diensten te reguleren teneinde een universele dekking ervan te garanderen;
26. bevestigt met het oog op de speciale rol van de Europese audiovisuele sector bij de instandhouding van een cultureel pluralisme, een gezonde economie en de vrijheid van meningsuiting, zijn verknochtheid aan het beginsel van vrijheid van actie in de sector van het audiovisuele beleid, zoals dat ook in de Uruguay-Ronde werd erkend; is van oordeel dat de regels van de GATS inzake culturele diensten, met name in de audiovisuele sector, geen bedreiging mogen vormen voor de culturele verscheidenheid en autonomie van de verdragspartijen bij de WTO;

27. dringt aan op oprichting van een arbitragesysteem voor de goedkeuring van subsidie aan minderheidstalen en culturen, welke zowel werkelijk noodzakelijk zijn en een zo gering mogelijke verstoring van de internationale mededinging veroorzaken;

Overheidsopdrachten

28. is van mening dat de besluiten van de Uruguay-Ronde in de sector openbare aanschaffingen substantieel geconsolideerd moeten worden en dat bovendien beginselen als transparantie, wederkerigheid en gelijke behandeling van autochtonen moeten worden toegepast; bij verdere onderhandelingen moet rekening worden gehouden met het dan bereikte ontwikkelingsniveau;

Electronische handel

29. meent dat de elektronische handel permanent in het kader van de GATS moet worden opgenomen en wereldwijd moet worden gestimuleerd; dat bovendien de nodige internationale afspraken moeten worden gemaakt over de beginselen op de terreinen van aansprakelijkheid, belastingheffing, standaardisering en technische normen en – met name voor kleine en middelgrote ondernemingen – bestaande handelsbelemmeringen geleidelijk moeten verdwijnen;
30. ondersteunt het initiatief van de Commissie dat alle GATS-bepalingen, of die nu betrekking hebben op algemene verplichtingen (Meest Begunstigde Natie, transparantie, binnenlandse regulering, mededinging, betalingen en transfers) of specifieke overeenkomsten (markttoegang, nationale behandeling of aanvullende toezeggingen) en algemene ontheffingen in het kader van de GATS, ook van toepassing zijn op elektronische leveringen;

Investerings- en mededingingsbeleid

31. wenst dat bij de totstandbrenging van een multilateraal rechtscorpus voor directe investeringen uit het buitenland in het kader van de WTO als zijnde de geschikte instelling enerzijds op een voor hun aanvaardbare wijze rekening wordt gehouden met de belangen van de ontwikkelingslanden en anderzijds met de wetgevingen van de lidstaten op sociaal, milieu- en cultureel gebied, en dat hierbij niet dezelfde problemen ontstaan als met de in het kader van de OESO voorbereide MOI;
32. stelt voor dat de drieledige beginselverklaring van de IAO over multinationale ondernemingen en sociaal beleid, de OESO-beginselen van multinationale ondernemingen, alsmede de "principals of corporate governance" worden opgenomen in een ontwerp van een WTO-afspraken over investeringen; is van mening dat over elke investeringsovereenkomst op WTO-niveau zou moeten worden onderhandeld;
33. bepleit dan ook onderhandelingen voor een multilaterale investeringsovereenkomst in het kader van de millenniumronde, die, ten opzichte van de talrijke bilaterale overeenkomsten, buitenlandse investeerders een betere rechtsbescherming en een grotere juridische duidelijkheid verschaft en voor de ontvangende staten de mogelijkheid openlaat te streven naar een duurzame economische en milieuvriendelijke ontwikkeling;
34. wijst erop dat de openstelling der markten die tussen de WTO-verdragspartijen is overeengekomen, belemmerd kan worden door praktijken in de particuliere sector die

strijdig zijn met de vrije mededinging, en is dan ook voorstander voor het opnemen in het multilaterale handelstelsel van regels voor een effectief mededingingsbeleid;

35. beklemtoont dat een dergelijke overeenkomst de grondbeginselen voor een effectief mededingingsbeleid moet vastleggen, via de instelling van uniforme minimumnormen ter voorkoming van concurrentievervalsende praktijken zoals het vormen van kartels, het misbruiken van een dominante marktpositie, en verticale of horizontale concurrentiebeperkingen, en via de oprichting van onafhankelijke mededingingsautoriteiten in alle lidstaten van de WTO die zorgen voor de naleving van minimumnormen voor de mededingingswetgeving, waarbij wordt vermeden dat het bedrijfsleven zich moet aanpassen aan verschillende nationale interpretaties van het mededingingsrecht;
36. wijst er in dit verband op dat invoering en toepassing van multilaterale regels voor een doeltreffend mededingingsbeleid van de WTO-Verdragspartijen er op langere termijn toe kan leiden dat er minder gebruik hoeft te worden gemaakt van de thans nog noodzakelijke handelspolitieke beschermingsmaatregelen in het kader van het antidumpingbeleid;

Douanerechten en technische handelsbelemmeringen

37. spreekt zich uit voor een verdere aanzienlijke verlaging van de douanerechten op industrieproducten en voor vermindering van de toptarieven ("tariff peaks") en de met name voor de ontwikkelingslanden nadelige escalatie van douanerechten;
38. dringt er bij de Commissie op aan om tijdens de onderhandelingen rekening te houden met de behoeften van kleine en middelgrote ondernemingen, met name wat betreft de noodzaak van een vereenvoudiging van de procedures en voorschriften op het gebied van de douane en de productcertificatie;
39. erkent de noodzaak dat de ontwikkelingslanden concrete voordelen moeten kunnen trekken uit de onderhandelingsronde wil het mogelijk zijn de millenniumronde van de WTO tot een goed einde te brengen; is daarom ingenomen met het voorstel van de EG om in Seattle toezeggingen te doen, voorafgaande aan het begin van de onderhandelingen, met betrekking tot invoerrechtvrije toegang tot bijna alle producten voor de minst ontwikkelde landen (LDCs), en daarbij rekening te houden met de exportbelangen van deze landen; stelt voor verdere toezeggingen te doen met betrekking tot de vermindering van de tariefbarrières, de resterende douanerechten geleidelijk af te schaffen en de armere landen te helpen hun handelscapaciteit op te bouwen;
40. meent dat de onderhandelingen over de douanerechten en niet-tarifaire handelsbelemmeringen ertoe moeten leiden dat de voorwaarden voor de toegang tot de markt principieel op grond van wederkerigheid worden vastgesteld, waardoor het de Europese industrie mogelijk wordt op eerlijke voorwaarden wereldwijd te concurreren, met name in sectoren waar een ongelijke toegang tot de markt concurrentievervalsing in de hand kan werken;
41. wijst op het belang dat de WTO heeft bij een verdere versoepeling van de wereldhandel onder eerbiediging van de kwaliteit van het bestaan van de bevolkingen;
42. is van mening dat de millenniumronde een unieke politieke kans vormt om de bestaande bepalingen van de overeenkomst te versterken, een beslissing te nemen over een aantal hangende kwesties en de werkingssfeer van bepaalde regels uit te breiden in het belang van zowel het bedrijfsleven als de consument;

43. benadrukt de noodzaak om bestaande niet-tarifaire en technische handelsbelemmeringen af te schaffen en de invoeren van nieuwe niet-tarifaire en technische handelsbelemmeringen te voorkomen met een adequaat en juridisch bindend toezicht- en besluitvormingsproces over deze kwesties;

Handel en milieu

44. betreurt het dat de werkzaamheden van de WTO op dit terrein tot dusverre nog niet tot concrete resultaten hebben geleid en acht het absoluut noodzakelijk dat de verenigbaarheid tussen regelingen inzake het handelsbeleid en de vereisten voor duurzame ontwikkeling worden verzekerd; is namelijk van oordeel dat de liberalisering van de handel ook tot een stijgend verkeersvolume kan leiden en dat er bijzondere aandacht moet worden geschonken aan de milieuschade die door het vervoer wordt veroorzaakt;
45. is in dit verband verheugd over het feit dat de met de EU geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa en Turkije het instrumentarium van de EU op het gebied van het handels- en milieubeleid geleidelijk overnemen;
46. spreekt zich derhalve uit voor integratie van de onderhandelingen over dit thema in de millenniumronde, waarbij aan de overige partijen duidelijk moet worden gemaakt dat de EU hiermee niet streeft naar protectionistische doeleinden in de vorm van het zogenaamde "ecoprotectionisme", maar dat de gezondheid van de burgers van haar lidstaten voor haar de hoogste prioriteit heeft;
47. beseft dat de WTO geen vervanging betekent voor het sluiten van multilaterale milieuovereenkomsten (MEA's), maar meent dat de WTO-praktijk internationale milieuovereenkomsten moet erkennen en moet toelaten dat er lessen worden getrokken betreffende de procedure om conflicten te regelen; dringt er bij de EU-onderhandelaars op aan ervoor te zorgen dat landen die zijn toegetreden tot de multilaterale milieuovereenkomsten, deze overeenkomsten effectief maken op hun eigen grondgebied door wetgeving en andere maatregelen;
48. merkt op dat het EU-beleid inzake het welzijn van dieren gevolgen heeft ondervonden van de WTO-wensen en is daarom ingenomen met het voorstel van de Raad en de Commissie om in de toekomstige onderhandelingen aandacht te schenken aan deze kwestie;
49. verzoekt de Commissie te waarborgen dat het vraagstuk van de productieprocessen en -methoden (PPM's) in de onderhandelingen wordt opgenomen om voor de consument een onderscheid mogelijk te maken tussen producten op de basis van hun PPM's en om na te gaan of het haalbaar is handelsmaatregelen toe te staan tegen producten indien duidelijk kan worden aangetoond dat er bij de productie sprake is geweest van belangrijke en grensoverschrijdende schade aan het milieu en ervoor te zorgen dat de genomen maatregelen zowel van niet-discriminatoire aard zijn (met betrekking tot binnenlandse en buitenlandse goederen) als evenredig met de berokkende schade; deze mogelijkheid tot onderzoek moet ook worden geboden voor problemen die worden veroorzaakt door de uiterst strenge wettelijke voorschriften die gelden voor de Europese landbouwproducenten op het gebied van de milieu- en de dierenbescherming; wijst erop dat met name rekening dient te worden gehouden met stabiliserende maatregelen en uitwerkingen op het wereldklimaat;
50. onderstreept dat op alle terreinen van de Wereldhandelsorganisatie en in de in het kader

van de millenniumronde te sluiten overeenkomsten rekening moet worden gehouden met het idee van milieubescherming (mainstreaming);

Bescherming van de intellectuele eigendom

51. houdt vast aan de noodzaak van een effectieve bescherming van de intellectuele eigendom als essentieel element van een eerlijk handelsverkeer;
52. is zich bewust van de problemen van veel ontwikkelingslanden om de in het kader van de overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIP's) aangegane verplichtingen na te komen en verzoekt de Commissie derhalve deze partijen met het oog op het voeren van een doeltreffend beleid inzake de bescherming van de intellectuele eigendom omvangrijke technische steun te bieden die met het oog op de uitwerking en toepassing van doeltreffende kadervoorwaarden vereist is;
53. is van mening dat de "ingebouwde agenda" over TRIPs betreffende uitbreiding van de protectie op basis van aanduidingen van geografische oorsprong en de registratie van octrooien kritisch moeten worden gevolgd; aanvullende overeenkomsten op de TRIP-overeenkomst moeten voorzichtig worden benaderd, en er moet rekening worden gehouden met problemen en belangen van alle landen en van gebruikers en houders van rechten; initiatieven die buiten de WTO, met name in WIPO en andere officiële internationale instellingen worden genomen, moeten in overweging worden genomen;
54. geeft zich ook rekenschap van de bezwaren die geopperd zijn tegen het octrooieren van levende organismen, aan de orde gesteld door vele landen en verzoekt de Commissie de bestaande TRIPs-overeenkomst te evalueren. Zou uit deze evaluatie blijken dat veranderingen noodzakelijk zijn, dient de Commissie dienovereenkomstig te handelen;
55. wijst in het bijzonder op de noodzaak om in het kader van de TRIP's-overeenkomsten tot een betere bescherming van geografische herkomstaanduidingen te komen, daar deze in de concurrentiestrijd een essentiële troef voor de Europese landbouwproducten vormen; wenst dat wordt onderzocht in welke mate een TRIP's-overeenkomst merken effectief beschermt die in Internet als sectorbenamingen worden gebruikt;
56. beschouwt het toestaan van langere overgangperiodes voor het nakomen van de verplichtingen op grond van de TRIP's-overeenkomst aan de armste ontwikkelingslanden in het kader van de millenniumronde als een mogelijkheid om dit probleem op te lossen, maar spreekt zich uit tegen uitgebreide nieuwe onderhandelingen over deze overeenkomst en beklemtoont dat de TRIP's-overeenkomsten moeten bijdragen tot een ruimere overdracht van technologie en know-how aan de ontwikkelingslanden;

Handel en ontwikkeling

57. is ervan overtuigd dat een open multilateraal handelsstelsel ook in overeenstemming is met de belangen van de ontwikkelingslanden op het stuk van een duurzame economische ontwikkeling, maar onderstreept tevens dat in het kader van de WTO beter rekening moet worden gehouden met de specifieke eisen, met name van de armste ontwikkelingslanden, en beklemtoont dat verschillende landen de toestemming moeten hebben om verschillende nationale ontwikkelingsstrategieën te volgen, zonder daarbij te worden gehinderd door de WTO-regels;
58. ondersteunt de doelstelling om ervoor te zorgen dat de onderhandelingen een werkelijke

“ontwikkelingsronde” worden en dringt er bij de Commissie op aan om op alle onderhandelingspunten van de millenniumronde bijzondere aandacht te schenken aan het aspect van het ontwikkelingsbeleid

59. beklemtoont de noodzaak de ontwikkelingslanden hulp te bieden bij de opbouw van hun potentieel, zodat zij volledig kunnen participeren in de WTO en de onderhandelingen van de millenniumronde, hun onderhandelingscapaciteit te versterken en hen te helpen een beter gebruik te maken van het arbitrage-orgaan van de WTO;
60. erkent de bijzondere betekenis van het ontwikkelingspartnerschap van de EU met de ACS-landen en verzoekt de Commissie er derhalve voor te zorgen dat ook onder de nieuwe WTO-regels een substantieel, doeltreffend en samenhangend ontwikkelingsbeleid van de EU mogelijk blijft, met inbegrip van alle mogelijkheden die het kader van de Overeenkomst van Lomé biedt;
61. dringt erop aan dat van het Systeem van Algemene Preferenties beter gebruik wordt gemaakt als een stimulans voor de noodzakelijke tenuitvoerlegging van de maatschappelijke en milieuclausules door de ontwikkelingslanden; dringt er bij andere geïndustrialiseerde landen op aan dergelijke stimuleringsmaatregelen goed te keuren, om betere maatschappelijke en milieunormen te bevorderen;

Fundamentele arbeidsnormen

62. is verheugd dat de Commissie zich gevoelig heeft getoond voor zijn wens naar het rekening houden met de fundamentele arbeidsnormen van de IAO in het wereldhandelssysteem, en verwacht dat zij dit onderwerp op de ministersconferentie van Seattle opnieuw krachtig aan de orde zal stellen;
63. ondersteunt het onlangs in de Raad bereikte akkoord om aan te dringen op de oprichting van een permanent gezamenlijk werkforum van IAO en WTO voor arbeid, mundialisering en arbeidskwesties en voor te stellen dat het mandaat hiervan een dialoog tussen alle belanghebbende partijen moet omvatten over de relatie tussen handelsbeleid, handelsliberalisering, ontwikkeling en fundamentele arbeidsrechten;
64. herinnert eraan dat de WTO-lidstaten in 1998 een Verklaring inzake de grondbeginselen en fundamentele rechten op arbeid en het vervolg daarop hebben aangenomen en dat deze verklaring een gemeenschappelijk uitgangspunt voor alle internationale organisaties moet vormen;
65. meent dat de IAO-kernnormen voor arbeid en de fundamentele rechten van de werknemers in de WTO-overeenkomst moeten worden opgenomen en dringt derhalve aan op een gemeenschappelijk werkprogramma van de WTO en de IAO om concreet gestalte te geven aan de verklaring van de IAO-Conferentie van 1998 over de grondbeginselen en fundamentele rechten in het arbeidsleven, bijvoorbeeld door de oprichting van een permanent forum;
66. acht het in dit verband van groot belang dat de IAO een waarnemersstatus in de WTO krijgt;
67. beschouwt het recht op de oprichting van vrije vakbonden en vrije werkgeversorganisaties als een fundamenteel mensenrecht en als hoeksteen voor het creëren van een sociale markteconomie, zodat een beschermingsniveau wordt bereikt dat overeenkomt met de

stand van de ontwikkeling op een bepaald moment; en gaat ervan uit dat de ongehinderde en billijke tenuitvoerlegging van dit recht ook aan de orde komt in de gemeenschappelijke werkgroep van WTO en IAO;

68. steunt met klem initiatieven die de ontwikkelingslanden tot naleving van fundamentele sociale normen aansporen en hen bij de integratie in de wereldeconomie helpen, en doet dan ook een beroep op de in de WTO vertegenwoordigde industrielanden de ontwikkelingslanden op het gebied van school- en beroepsopleiding hulpmodellen aan de hand te doen, zodat de ontwikkelingslanden via eigen inspanningen vooral kunnen optreden tegen industriële vormen van kinderarbeid, alsmede op het gebied van "gender main-streaming";

Arbitrageprocedure

69. stelt vast dat de nieuwe arbitrageprocedure van de WTO haar waarde in vele gevallen heeft bewezen, maar dat door een aantal van haar uitspraken op een omstreden wijze commerciële belangen voorrang kregen boven belangen van andere aard; doet een beroep op de WTO-leden om op de juiste wijze gebruik te maken van de arbitrageprocedure;
70. pleit voor grotere doorzichtigheid van de arbitrageprocedure van de WTO, met name voor de toegang van het publiek tot de procedures, die in overeenstemming is met het parajuridische karakter van de panels, en ziet vol verwachting uit naar een onafhankelijke internationale handelsjurisdictie in het kader van de arbitrageprocedures;
71. verzoekt de Commissie de relatie tussen de arbitrageprocedure van de WTO enerzijds en de arbitrageprocedures in het kader van internationale overeenkomsten anderzijds tot voorwerp van onderhandelingen te maken en daarbij te waarborgen dat in het kader van de arbitrageprocedure van de WTO een beroep kan worden gedaan op andere verplichtingen;

Institutionele aspecten

72. verzoekt de EU-lidstaten tijdens de ministerconferentie in Seattle en in het verloop van de gehele millenniumronde een gesloten front te vormen, zodat de Commissie als leidster van de onderhandelingen van de EU bij de onderhandelingen het volle gewicht van de EU in de schaal kan werpen;
73. verzoekt de Commissie niet in te stemmen met een beperkte onderhandelingsagenda waarin niet wordt verwezen naar de behoefte aan een ruime onderhandelingsronde;
74. doet een beroep op de Raad en de Commissie om de mogelijkheid te onderzoeken van oprichting van een parlementaire vergadering voor de WTO, ten einde tot een grotere mate van democratische verantwoording te komen;
75. verzoekt de Commissie haar werkzaamheden tijdens de ministersconferentie in Seattle in nauw overleg met de kandidaat-lidstaten van de EU en de met de EU geassocieerde ontwikkelingslanden te coördineren, om brede consensus over het door de EU voorgestelde algemene onderhandelingsconcept te bereiken en de Unie in staat te stellen een belangrijke rol te spelen bij de millenniumronde;
76. ondersteunt van harte de noodzaak van grotere transparantie, eerlijkheid en voorspelbaarheid in het gehele onderhandelingsproces, waarbij rekening moet worden gehouden met de belangen en wensen van het maatschappelijk middenveld;

77. beschouwt het als een vanzelfsprekende taak van het Europees Parlement om in Europa de toon aan te geven bij de politieke opinievorming over de millenniumronde;
78. is verheugd over het initiatief van de Commissie een "duurzaamheidseffectrapportage" te verrichten voor de nieuwe ronde en ondersteunt het idee van een voortdurend programma voor effectrapportage, met inbegrip van gendereffectrapportage; verzoekt de Commissie de effectrapportage van eerdere liberaliseringprocessen niet te veronachtzamen;
79. dringt aan op de opstelling van een gedragscode inzake milieu- en arbeidsnormen voor multinationale Europese ondernemingen die in derde landen werkzaam zijn en soortgelijke initiatieven elders in de wereld;
80. verzoekt de Commissie het Parlement, in overeenstemming met de toezeggingen die door de Commissaris voor handel tijdens de hoorzittingen van het EP zijn gedaan, vóór en ook tijdens de ministersconferentie in Seattle en in het verloop van de gehele millenniumronde uitvoerig te informeren en volgens een na de ministersconferentie van Seattle op te stellen minimaal tijdschema op basis van zijn resoluties de wezenlijk elementen van de onderhandelingsstrategie van de EU met het Parlement te bespreken, in de vorm van een continue grootschalige raadpleging; en beklemtoont de grote behoefte aan nieuwe procedures voor een volledige informatievoorziening over de werkzaamheden, het tijdschema en de besluiten van het comité-133;
81. behoudt zich het recht voor de Commissie overeenkomstig artikel 97, lid 5 van zijn Reglement in het verloop van de millenniumronde aanbevelingen te geven over de afzonderlijke onderhandelings thema's en verzoekt de Commissie naar behoren met dergelijke aanbevelingen rekening te houden;
82. dringt erop aan dat het aan het einde van de millenniumronde overeenkomstig de instemmingsprocedure van artikel 300 van het EG-Verdrag over de resultaten ervan wordt geraadpleegd;
83. verzoekt zijn delegatie het in deze resolutie vastgestelde standpunt over de millenniumronde tijdens de ministerconferentie in Seattle aan de vertegenwoordigers van de overige WTO-partijen uiteen te zetten en dit standpunt tegenover hen daadkrachtig te verdedigen;
84. dringt er bij de Raad op aan om voor de goedkeuring van onderhandelingsrichtsnoeren, die de Raad na de opening van de nieuwe onderhandelingsronde van de WTO zal vastleggen, het Europees Parlement te raadplegen;
85. dringt er bij de Raad op aan om, voor het afsluiten van verdragen, of het nu in de vorm is van specifieke sectoriële overeenkomsten of over een algemeen pakket ("single undertaking"), het Europees Parlement te raadplegen;
86. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan het Europees Parlement regelmatig en tijdig te informeren over alle specifieke sectoriële onderhandelingen en het hierover te raadplegen;
87. verlangt dat er op de volgende Intergouvernementele Conferentie veranderingen in het Verdrag worden aangebracht, waarbij het gezag van de Commissie om namens de Europese Unie te onderhandelen wordt uitgebreid tot andere gebieden van goederenhandel,

en met name de handel in diensten en intellectueel eigendom;

88. verlangt dat op de volgende Intergouvernementele Conferentie veranderingen in het Verdrag worden aangebracht, waarbij het Europees Parlement een formele rol krijgt bij de WTO-onderhandelingen en waarbij het Parlement het automatische recht krijgt zijn instemming te betuigen met elke WTO-overeenkomst;

o
o o

89. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de regeringen en parlementen van de lidstaten en het secretariaat-generaal van de WTO.

4. Herziening van de Verdragen / Volgende IGC

A5-0058/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de voorbereiding van de herziening van de Verdragen en de volgende Intergouvernementele Conferentie (C5-0143/1999 - 1999/2135(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van de Europese Raad van Keulen, die zijn voornemen bevestigt "begin 2000 een conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten bijeen te roepen, waarop een regeling moet worden getroffen voor alle institutionele vraagstukken die in Amsterdam niet werden opgelost, en nog vóór de uitbreiding tot een oplossing moeten worden gebracht" (C5-0143/1999),
- gelet op het besluit van de Europese Raad van Keulen over de opstelling van een handvest voor de grondrechten van de Europese Unie,
- gelet op de door de voorzitter van de Commissie, de heer Prodi, op 21 juli 1999 voor het Europees Parlement afgelegde verklaring dat het "een fout van historisch formaat zou zijn als er in Helsinki een gereduceerde intergouvernementele conferentie wordt georganiseerd, alleen maar vanwege de collectieve angst om de ware uitdagingen van de toekomstige uitbreiding in het vizier te nemen",
- gezien de door de heer Barnier, lid van de Commissie, op 6 september 1999 voor de Commissie constitutionele zaken afgelegde verklaringen over de herziening van de Verdragen en met name over het constitutionaliseringsproces van de Europese Unie en de aanpak bij de herziening,
- gezien het verslag van de door de heer Dehaene voorgezeten Groep van deskundigen van de Commissie,
- onder verwijzing naar zijn resoluties van 19 november 1997 over het Verdrag van

Amsterdam¹, van 6 mei 1999 over de methode en het tijdschema voor de volgende institutionele hervorming² en van 16 september 1999 over de opstelling van het Handvest van de fundamentele rechten³,

- onder verwijzing naar paragraaf 15 van zijn bovengenoemde resolutie van 19 november 1997 waarin het zijn instemming betuigd heeft met de gemeenschappelijke verklaring van België, Frankrijk en Italië waarin aangedrongen wordt op institutionele hervormingen als een voorwaarde voor uitbreiding,
 - gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie, de Commissie begrotingscontrole, de Economische en Monetaire Commissie, de Commissie juridische zaken en interne markt en de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie (A5-0058/1999),
- A. overwegende dat in mei 2000 de Europese Gemeenschap vijftig jaar bestaat en dat zij zich sedert de eerste Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal geleidelijk ontwikkeld heeft tot een politieke unie op basis van de tweeledige legitimiteit als Unie van staten en Unie van volkeren,
- B. overwegende dat de invoering van een representatieve democratie op het niveau van de Europese Unie tot uiting komt in de uitoefening van wetgevende, budgettaire en controlerende bevoegdheden en in de opneming van het Europese burgerschap in de Verdragen, en dat een en ander de Unie in staat heeft gesteld een ontwikkeling door te maken, die bij de volgende herziening in aanmerking moet worden genomen,
- C. overwegende dat de Unie zich voor geheel nieuwe politieke, economische en sociale uitdagingen geplaatst ziet, zowel intern als wat de betrekkingen met de rest van de wereld betreft, en dat het steeds duidelijker wordt dat het Verdrag in de huidige vorm het noch mogelijk maakt voor deze problemen een doeltreffende oplossing te vinden noch voor de volledige participatie van de burger te zorgen,
- D. wijzend op de crisis rond de Commissie, die bepaalde institutionele tekortkomingen van de Europese Unie naar voren heeft gebracht en overwegende dat de crisis in het voormalige Joegoslavië en de oorlog in Kosovo de tekortkomingen van de Unie op het gebied van het buitenlands, veiligheids- en defensiebeleid hebben aangetoond,
- E. overwegende dat de hervorming van de Unie de gelegenheid moet bieden om contact met de Europese burgers te leggen dan wel te hernieuwen,
- F. overwegende dat de Europese Raad van Keulen in het licht van deze problemen beseft heeft dat een herziening van de Verdragen nodig is, maar dat hij besloten heeft een IGC bijeen te roepen die zich vooralsnog beperkt tot de behandeling van institutionele vraagstukken die in Amsterdam niet werden opgelost, maar ook andere kwesties kan behandelen, en in concreto de in het Protocol betreffende de instellingen in het vooruitzicht van de uitbreiding van de Europese Unie behandelde kwesties, en die welke voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Amsterdam;
- G. eraan herinnerend dat het Parlement direct na de Europese Raad van Amsterdam en later

¹ PB C 371 van 8.12.1997, blz. 99.

² PB C 279 van 1.10.1999, blz. 416.

³ Deel II, punt 10 a) van de notulen van die datum.

daarna diverse keren zijn opvatting te kennen heeft gegeven over een ambitieuze hervorming van de Unie - verdergaand dan dit protocol – die beter is afgestemd op de in Europa op te lossen problemen,

- H. overwegende dat er geen sprake van is het uitbreidingsproces te vertragen, vooral gedachtig aan de ontberingen waaronder de Midden- en Oost-Europese landen gedurende ruim veertig jaar dictatuur hebben geleden, maar dat de omvang van deze uitbreiding de vorige volledig in het niet doet vallen en de soliditeit van de Europese opbouw op de proef zal stellen,
- I. overwegende dat de uitbreiding de gelegenheid en aanzet moet zijn om tot een diepgaande hervorming van de Unie te komen, en dat door uitstel van een dergelijke algemene hervorming tot na de uitbreiding deze hervorming alleen maar moeilijker en onzekerder wordt,

Doelstellingen van de toekomstige hervorming van de Unie

- 1. wijst er met klem op dat een uit een zo groot aantal lidstaten bestaande Europese Unie over de middelen moet beschikken om de gemeenschappelijke doelstellingen op politiek, economisch en sociaal vlak te verwezenlijken;
- 2. is bijgevolg van oordeel dat de volgende hervorming van de Unie de instellingen moet versterken, en ze doeltreffender, doorzichtiger en democratischer moet maken, teneinde de legitimiteit van de Europese Unie in de ogen van de burger te vergroten, het hoofd te bieden aan de uitbreiding, in de wereld een actieve rol te spelen, de burgers beter te dienen, de fundamentele rechten te versterken en haar interne veiligheid te vergroten;

Methode voor de toepassing van de komende hervorming van de Unie

- 3. acht het noodzakelijk dat bij de komende hervorming van de Unie onderstaande doelstellingen worden bereikt:
 - een breed openbaar debat en een algehele transparantie,
 - een voortdurende dialoog met de kandidaatlanden,
 - invoering van een democratische procedure voor de opstelling en goedkeuring van de wijzigingen in de Verdragen,
 - de samenhang van de uitkomsten;
- 4. meent dat de communautaire methode, volgens onderstaande aanwijzingen, kan worden toegepast bij de voorbereiding en het verloop van de komende hervorming van de Verdragen;
- 5. verzoekt de Commissie een alomvattend voorstel over de hervorming van de Unie te doen en vòòr de officiële opening van de IGC een concreet plan voor de herziening van het Verdrag voor te leggen; gaat ervan uit dat de IGC dit plan aanvaardt als onderhandelingsbasis; acht het nodig tot politieke overeenstemming te komen met de Raad en de Commissie over de agenda en over de methode voor de herziening van de Verdragen;
- 6. acht het onvermijdelijk om ter voorbereiding van de werkzaamheden van de IGC met de nationale parlementen van de lidstaten te overleggen en een open dialoog aan te gaan met de parlementen van de kandidaat-lidstaten en de diverse vertegenwoordigers van de diverse groepen in de samenleving;

7. zal, in overeenstemming met artikel 48 van het EU-Verdrag, advies uitbrengen over het bijeenroepen van de IGC, in het licht van de besluiten van de Europese Raad te Helsinki en de uitkomst van het bovenbedoelde gezamenlijk overleg inzake de agenda en de methode die voor de IGC zijn vastgesteld;
8. dringt erop aan dat de IGC zo snel mogelijk na de Europese Raad van Helsinki in december 1999 wordt bijeengeroepen;
9. acht het vanzelfsprekend en tevens zijn goed recht dat het ten volle betrokken wordt bij alle fasen van de IGC en op alle niveaus, via twee door het Parlement zelf aangewezen vertegenwoordigers;
10. wenst dat het eindbesluit van de lidstaten hem in het kader van de instemmingsprocedure wordt voorgelegd;

De inhoud van de hervormingen

11. verklaart dat de agenda van de komende hervorming van de Unie en derhalve het mandaat dat door de Europese Raad zal worden vastgesteld, in verband met de uitbreiding, de volgende punten moet omvatten:

De constitutionalisering van de Unie: Europa nader tot de burgers brengen

12. juicht het besluit toe om een Handvest van de fundamentele rechten op te stellen;
13. is van oordeel dat in het vooruitzicht van een uitgebreide Unie een constitutioneel proces op gang moet worden gebracht, gericht op vereenvoudiging en hervorming van de Verdragen teneinde deze voor de burger doorzichtiger en inzichtelijker te maken, is de mening toegedaan dat de opstelling van een Handvest van de fundamentele rechten een integrerend deel is van dit constitutionele proces;
14. is ervan overtuigd dat deze constitutionele procedure de rechten van de lidstaten en de burgers van de Unie zou verankeren en de bevoegdheden van de gezamenlijke instellingen verduidelijken;
15. is van mening dat de constitutionalisering van de Unie met name de bundeling van de Verdragen in één tekst vereist, alsmede een splitsing in twee gedeelten:
 - a) een constitutioneel gedeelte waarin de preambule, de doelstellingen van de Unie, de grondrechten en de bepalingen aangaande de instellingen, de besluitvormingsprocedures en de verschillende bevoegdheden zijn opgenomen,
 - b) een gedeelte waarin de overige terreinen van het huidige Verdrag zijn vastgelegd;
16. is van mening dat de IGC de procedure voor de toekomstige herziening van de Verdragen, die is gebaseerd op de tweeledige legitimiteit van de Unie, moet wijzigen teneinde te komen tot de democratisering van het hervormingsproces door de instelling van een medebesluitvormend gezag, waarvan zowel de instelling die de lidstaten vertegenwoordigt als die welke de burgers van de Unie vertegenwoordigt, deel uitmaken;
17. pleit voor de opstelling van een statuut van de politieke partijen op Europees niveau als een positieve stap om de politieke deelneming van de burgers te vergemakkelijken;

De omvang van de hervormingen van de instellingen

18. dringt erop aan dat de IGC een hervorming van de instellingen op gang brengt door middel van een aanpassing van hun samenstelling, taak, samenwerking en organisatie, ter versterking van hun democratisch gehalte en derhalve hun doeltreffendheid, zodat zij opgewassen zijn tegen de uitbreiding van het aantal leden van de Unie;
19. verklaart nogmaals er vast van overtuigd te zijn dat besluitvorming via gekwalificeerde meerderheid en medebeslissingsprocedure gangbaar moet worden voor de algemene wetgevingsbesluiten van de Gemeenschap; de eenparigheid mag alleen nog gelden voor kwesties van constitutionele en fundamentele aard;
20. meent dat nu krachtige besluiten moeten worden genomen ten aanzien van het opnieuw wegen van stemmen in de Raad en de samenstelling van de Commissie;
21. meent dat, in het vooruitzicht van een vergroot Europa, veel verbeteringen in het functioneren van de Raad kunnen en moeten worden aangebracht zonder dat daarvoor herziening van het Verdrag vereist is en dat die verbeteringen in hetzelfde tijdpad als de komende IGC zouden kunnen passen; beklemtoont dat het Parlement zich bij zijn advies over de uitkomst van de IGC onder andere zal laten leiden door de resultaten die op dit punt binnen de Raad zijn geboekt;
22. is van mening dat het effect van de uitbreiding op de instellingen niet beperkt blijft tot de Commissie maar zich uitstrekt tot andere instellingen en organen waaronder de Raad en de Europese Raad, en dringt erop aan dat de komende IGC ook de kwestie van de samenstelling, het functioneren en de bevoegdheden van het Hof van Justitie, het Gerecht van eerste aanleg, de Rekenkamer, het Comité van de regio's en het Economisch en Sociaal Comité behandelt, alsmede de gevolgen van de gemaakte keuzes voor de toekomstige werkmethoden van deze instellingen;
23. wijst erop dat het plafond van 700 leden van het Europees Parlement betekent dat er tevens een herziening moet plaatsvinden van het aantal zetels per lidstaat en is van plan daarover met een voorstel te komen;
24. meent dat vergaderingen van de Raad waarop besluiten van wetgevende aard worden genomen, voor het publiek toegankelijk moeten zijn;
25. dringt aan op aanscherping van de Verdragsbepalingen ten aanzien van de mogelijkheid van collectief aftreden van de Commissie en pleit voor zijn recht om, evenals de Raad, bij het Hof van Justitie te verzoeken om het aftreden van een individuele Commissaris, ingevolge de artikelen 213 en 216 van het EGVerdrag, en op de opneming in het Verdrag van de "Prodi-procedure", die het de voorzitter van de Commissie mogelijk maakt een individuele commissaris te ontslaan; wenst dat in het Verdrag wordt voorzien in de mogelijkheid dat de voorzitter van de Commissie in het Parlement de vertrouwenskwestie stelt;
26. is gekant tegen iedere poging om het monopolie inzake initiatiefrecht van de Commissie in het kader van de eerste pijler tijdens de IGC ter discussie te stellen;
27. is van opvatting dat het democratisch gehalte van de Unie nog moet worden versterkt en dringt derhalve aan op de versterking van zijn taak, met name op begrotingsgebied en bij de benoemingen binnen de instellingen en organen van de Europese Unie;

28. wenst dat het Parlement voor zijn eigen werkwijze verantwoordelijk wordt gesteld;
29. dringt aan op versterking van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap, met name de verplichting van de lidstaten om fraude te bestrijden;

Nieuwe bepaling inzake grotere integratie

30. is met het oog op de uitbreiding van mening dat het debat over flexibiliteit voortgezet moet worden en dat de vast te stellen bepalingen enerzijds de mogelijkheid voor afzonderlijke lidstaten om een besluit tegen te houden moeten verkleinen en anderzijds moeten zorgen dat de institutionele eenheid in het kader van de Unie bewaard blijft;
31. dringt erop aan opnieuw te kijken naar de bepalingen inzake nauwere samenwerking in het Verdrag van Amsterdam teneinde deze op doeltreffende wijze te kunnen toepassen op terreinen waar een aantal lidstaten bereid en in staat is hun integratie te verdiepen, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de belangen van andere lidstaten of het geheel van communautaire verworvenheden;

Versterking van de externe rol van de Unie

Rechtspersoonlijkheid

32. is van mening dat de internationale status van de Unie, haar herkenbaarheid en onderhandelingspositie beperkt zullen blijven, zolang zij niet een eigen rechtspersoonlijkheid heeft; meent dat de Unie derhalve in het kader van de internationale betrekkingen dient te beschikken over een juridisch gezag dat voor de uitoefening van haar taken en het bereiken van haar doelstellingen vereist is;

Veiligheid en defensie

33. sluit zich aan bij de verklaring van de lidstaten tijdens de Europese Raad van Keulen dat de instrumenten van het GBVB moeten worden versterkt, en pleit voor de invoering, volgens een heldere en strakke agenda, van een gemeenschappelijk Europees veiligheids- en defensiebeleid, met procedures die de nationale belangen van de lidstaten waarborgen, een beleid waardoor de buitengrenzen van de lidstaten als grenzen van de Europese Unie worden gegarandeerd;
34. dringt erop aan dat middels de integratie van de WEU, volgens een strak tijdpad, een interventiemacht wordt opgericht die beschikt over een geloofwaardig militair potentieel; meent dat de institutionele problemen die worden veroorzaakt door een dergelijke integratie, en de gevolgen ervan op de juiste wijze moeten worden aangepakt, en dat neutrale en niet tot bondgenootschappen behorende EU-lidstaten ten volle en met gelijke rechten aan de EU-operaties kunnen deelnemen;

De externe economische betrekkingen

35. dringt aan op aanscherping van de bepalingen betreffende de externe economische betrekkingen en de participatie van de Gemeenschap in multilaterale internationale organisaties en meent dat een oplossing moet worden gevonden voor de versnippering van deze teksten over de Verdragen; dringt erop aan dat de bevoegdheden van de Gemeenschap (en de bevoegdheid van de Commissie om onderhandelingen te voeren over internationale verdragen) worden uitgebreid tot alle diensten en het intellectueel eigendomsrecht, met

name in verband met de WTO en andere multilaterale onderhandelingen;

36. dringt aan op versterking van de rol van het Europees Parlement wat betreft internationale overeenkomsten en het gemeenschappelijk handelsbeleid, met name bij het geven van toestemming tot en het houden van toezicht op onderhandelingen over externe overeenkomsten;
37. verlangt dat de instemming van het Parlement de algemene regel wordt voor de sluiting van internationale overeenkomsten, zoals oorspronkelijk bedoeld in de Verklaring van Stuttgart van 1983, met inbegrip van de besluiten die genomen worden over de voorlopige toepassing of opschorting van overeenkomsten in verband met schendingen van de mensenrechten of de democratische regels;

Ruimte van vrijheid, veiligheid en democratie

38. stelt vast dat het Verdrag van Amsterdam een belangrijke stap voorwaarts betekent die echter nog ten uitvoer moet worden gelegd, en is van mening dat het belang van deze materie voor de burger de opnemings van de versterking van de procedures op dit gebied in de agenda van de IGC rechtvaardigt, met name met het oog op een betere toegang van de burger tot het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap;

Versterking van het economische en sociaal en werkgelegenheidsbeleid

39. wenst dat de behandeling van adequate voorstellen met het oog op de versterking van de rol van de politieke instellingen van de Unie bij de vaststelling van de richtsnoeren van het economisch, sociaal en werkgelegenheidsbeleid van de Unie op de agenda van de IGC wordt geplaatst, teneinde betere synergie en een beter evenwicht tussen deze beleidsterreinen binnen de EU tot stand te brengen, en een referentiekader te verschaffen voor de door de Europese Centrale Bank te nemen onafhankelijke besluiten op het gebied van het monetair beleid; behoudt zich het recht voor concrete voorstellen te formuleren wanneer het advies zal uitbrengen over de bijeenroeping van de IGC;
40. wenst te worden geraadpleegd over de jaarlijkse economische richtsnoeren, de besluiten betreffende begrotingstekorten en alle andere belangrijke in het kader van de EMU te nemen besluiten, behalve in die gevallen waarin de ECB zich als onafhankelijk orgaan moet uitspreken;
41. beklemtoont het belang van de aard en de betekenis van de "sociale markteconomie" en dringt er bij de komende IGC op aan in de relevante artikelen van het Verdrag de benaming "open markteconomie" te vervangen door "sociale markteconomie" (b.v. artikel 4; artikel 98, artikel 105, enz.);
42. is van mening dat de voltooiing van de interne markt, de monetaire unie en de uitbreiding gevolgen zullen hebben voor de stelsels voor sociale zekerheid in de Europese Unie;

o
o o

43. stelt vast dat het Verdrag van Amsterdam het rechtskader voor de bescherming van de financiële belangen van de Unie heeft versterkt door de instelling van een specifieke rechtsgrondslag; dringt er echter op aan dat deze wordt aangevuld met een normgevend instrument dat aan een Europees parket onderzoeksbevoegdheden toekent volgens het

schema dat in het "Corpus Juris" wordt voorgesteld;

44. dringt er bij de IGC op aan in het Verdrag bepalingen op te nemen over met name toerisme, energiebeleid, de invoering van een Europese luchtverkeerscontrole, visserij en sport;
45. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de regeringen van de lidstaten, de nationale parlementen, het Comité van de regio's en het Economisch en Sociaal Comité.

5. Eurodac *

A5-0059/1999

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken van asielzoekers en van bepaalde andere vreemdelingen (COM(1999) 260 – C5-0082/1999 – 1999/0116(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendementen van het Parlement

(Amendement 1)

Titel en tekst

In de gehele tekst het woord "*vreemdeling*" vervangen door "*onderdaan van een derde land*".

(Amendement 2)

Titel

Verordening (EG) van de Raad betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken van asielzoekers en van bepaalde andere vreemdelingen

Verordening (EG) van de Raad betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken van asielzoekers en van bepaalde andere onderdanen van een derde land met het oog op het vergemakkelijken van de uitvoering van de Overeenkomst van Dublin

(Amendement 3)

Overweging 5

(5) Het is tevens noodzakelijk dat de lidstaten van elke asielzoeker en van elke in verband met de illegale overschrijding van de buitengrens van de Gemeenschap aangehouden vreemdeling, voor zover deze 14 jaar of ouder is, onverwijld

(5) Het is tevens noodzakelijk dat de lidstaten van elke asielzoeker en van elke in verband met de illegale overschrijding van de buitengrens van de Gemeenschap aangehouden onderdaan van een derde land, voor zover deze 18 jaar of ouder is,

vingerafdrukken nemen;

onverwijld vingerafdrukken nemen;

(Amendement 4)

Overweging 8

(8) Deze bewaringstermijn dient te worden bekort in bepaalde bijzondere omstandigheden waarin bewaring van vingerafdrukgegevens voor een zo lange duur onnodig is. Vingerafdrukgegevens van vreemdelingen dienen onverwijld te worden gewist zodra die vreemdelingen het burgerschap van de Unie verkrijgen;

(8) Deze bewaringstermijn dient te worden bekort in bepaalde bijzondere omstandigheden waarin bewaring van vingerafdrukgegevens voor een zo lange duur onnodig is. Vingerafdrukgegevens worden onverwijld gewist zodra de betrokkene een verblijfsvergunning verkrijgt;

(Amendement 5)

Artikel 4, lid 1

1. Elke lidstaat neemt onverwijld de vingerafdrukken van elke asielzoeker van 14 jaar of ouder en zendt de in artikel 5, lid 1, punten a) tot en met f) genoemde gegevens onverwijld aan de Centrale eenheid. De procedure voor het nemen van vingerafdrukken wordt bepaald overeenkomstig de nationale praktijk van de betrokken lidstaat.

1. Elke lidstaat neemt onverwijld de vingerafdrukken van elke asielzoeker van 18 jaar of ouder en zendt de in artikel 5, lid 1, punten a) tot en met f) genoemde gegevens onverwijld aan de Centrale eenheid. De procedure voor het nemen van vingerafdrukken wordt bepaald overeenkomstig de nationale praktijk van de betrokken lidstaat en in overeenstemming met de in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en in het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind vastgelegde waarborgen.

(Amendement 6)

Artikel 4, lid 6, eerste alinea bis (nieuw)

Als uit de resultaten van de door de Centrale eenheid verrichte vergelijking geen authentieke overeenstemming van de vingerafdrukken blijkt, wordt de lidstaat die om de vergelijking heeft verzocht, beschouwd als land van herkomst en wordt door deze lidstaat de asielprocedure in gang gezet.

(Amendement 7)

Artikel 7

Gegevens over een persoon die het burgerschap van de Unie heeft verkregen, worden vóór het verstrijken van de in artikel 6 bedoelde termijn in de centrale gegevensbank gewist overeenkomstig artikel 15, lid 3, zodra de lidstaat van oorsprong

Gegevens over een persoon die het burgerschap van de Unie heeft verkregen of aan wie de vluchtelingenstatus of een subsidiaire of complementaire vorm van bescherming of een andere juridische status is verleend, worden in de centrale

ervan kennis krijgt dat die persoon het burgerschap van de Unie heeft verkregen.

gegevensbank gewist overeenkomstig artikel 15, lid 3, zodra de lidstaat van oorsprong ervan kennis krijgt dat die persoon het burgerschap van de Unie of de vluchtelingenstatus of een subsidiaire of complementaire vorm van bescherming dan wel een andere juridische status heeft verkregen.

(Amendement 9)

Artikel 10, lid 2, sub c bis) (nieuw)

c bis) de onderdaan van een derde land is de vluchtelingenstatus of een subsidiaire of complementaire vorm van bescherming dan wel een andere juridische status verleend.

(Amendement 10)

Artikel 11, lid 1, eerste alinea

1. Ten einde na te gaan of een vreemdeling van wie is gebleken dat deze zich illegaal op het grondgebied van een lidstaat ophoudt, reeds eerder in een andere lidstaat een asiolverzoek heeft ingediend, kan elke lidstaat de vingerafdrukken van die vreemdeling van veertien jaar oud of ouder, samen met het door die lidstaat gebruikte referentienummer aan de Centrale eenheid voorleggen.

1. Ten einde na te gaan of een onderdaan van een derde land van wie is gebleken dat deze zich illegaal op het grondgebied van een lidstaat ophoudt, reeds eerder in een andere lidstaat een asiolverzoek heeft ingediend, kan elke lidstaat de vingerafdrukken van die onderdaan van een derde land van achttien jaar oud of ouder, samen met het door die lidstaat gebruikte referentienummer aan de Centrale eenheid voorleggen.

(Amendement 11)

Artikel 12, lid 1

1. De gegevens over een persoon die in een lidstaat als vluchteling is erkend en toegelaten, worden in de centrale gegevensbank afgeschermd. Die afscherming geschiedt door de Centrale eenheid, op aanwijzingen van de lidstaat van oorsprong.

1. De gegevens over een persoon die in een lidstaat als vluchteling is erkend en toegelaten, worden uit de centrale gegevensbank verwijderd.

(Amendement 12)

Artikel 15, lid 4 bis) (nieuw)

4 bis. Er mogen geen gegevens worden doorgegeven of beschikbaar gesteld aan de autoriteiten van enig niet-EU-land, noch aan enige andere instantie of autoriteit van een lidstaat dan die welke de in artikel 4 en 8 bedoelde gegevens verzamelt, tenzij hiertoe

expliciet schriftelijke toestemming is verleend door de gemeenschappelijk toezichthoudende autoriteiten.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken van asielzoekers en van bepaalde andere vreemdelingen (COM(1999) 260 – C5-0082/1999 – 1999/0116(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(1999) 260),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 63, lid 1, sub a) van het EG-Verdrag (C5-0082/1999),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0059/1999),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

6. Millenniumbug

B5-0268, 0279, 0292 en 0303/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de millenniumbug in de civiele en militaire sector

Het Europees Parlement,

- gelet op de verantwoordelijkheden van de EU op het gebied van ernstige ongelukken en de gevolgen hiervan met betrekking tot radioactieve en chemische vervuiling, en de taak die zij krachtens het Euratom-Verdrag heeft inzake de nucleaire veiligheid,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 25 februari 1999¹ over het millenniumprobleem in de computerwereld, waarin verzocht werd om een driemaandelijks bijgestelde nota van de Commissie, de verschillende verslagen van de Commissie (COM(1998) 102, SEC(1998)2100 en COM(1999) 275 en de conclusies² en de resolutie van de Raad van 28 juni 1999³, alsmede de werkzaamheden van de G8 en de IAEA,
 - gezien de laatste nota van de Commissie aan zijn Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie van 8 november 1999,
- A. wijzend op de groeiende bezorgdheid in de hele wereld over het mogelijke effect van computers die de datumverandering van het jaar 2000 niet herkennen, op controlesystemen van nucleaire en andere milieugevoelige installaties, alsmede op de stroomvoorziening van externe elektriciteitsnetten naar deze installaties, naast de effecten op de commando-, controle-, communicatie- en informatiesystemen in verband met kernwapens,
 - B. overwegende dat de veiligheidssystemen van kerncentrales in het algemeen niet digitaal functioneren, terwijl controlesystemen dat meestal wel doen, en overwegende dat er volgens de Commissie weliswaar enorme vooruitgang is geboekt, maar dat steeds meer geaccepteerd wordt dat het onhaalbaar is om alle computersystemen bugbestendig te maken, zodat er nog steeds kans is op storingen van de infrastructuur en zodat KMO's niet voorbereid zijn,
 - C. vaststellend dat er derhalve volgens gerespecteerde specialisten een klein maar onaanvaardbaar risico bestaat van ernstige nucleaire en andere ongelukken, in het bijzonder in Midden- en Oost-Europa en de NOS, vooral waar de kerncentrales functioneren op plutoniumspijstof, en een soortgelijk risico van per ongeluk ontketende kernoorlogen,
 - D. overwegende dat er over de hele wereld honderden werkende kerncentrales en onderzoeksreactoren en duizenden andere milieugevoelige installaties zijn; overwegende dat er zulke installaties in alle EU-lidstaten staan en in het verleden datumfouten de oorzaak geweest zijn van incidenten en bijna-ongelukken in kerncentrales,
 - E. overwegende dat datumfouten en valse alarmsignalen ook een effect kunnen hebben op kernwapens, met potentieel rampzalige gevolgen, met name in geval van vuurklare kernwapens ("hair-trigger"-paraatheid), zoals in de Verenigde Staten van Amerika en de Russische Federatie, en overwegende dat twee EU-lidstaten ook kernwapens hebben die eveneens onderhevig kunnen zijn aan computerproblemen ter gelegenheid van het millennium,
 - F. zijn voldoening uitsprekend over de aankondiging van de regering van het VK dat zij de vuurparaatheid voor haar kernwapens van minuten tot dagen heeft verlengd,

¹ PB C 153 van 1.6.1999, blz. 52.

² Met name Cardiff 15/16 juni 1998, punten 44 en 45; Wenen 11/12 december 1998, punten 52 en 53; Keulen 3/4 juni 1999, punt 36.

³ PB C 200 van 15.7.1999, blz. 2.

- G. erop wijzend dat de Canberra-commissie voor de vernietiging van kernwapens in 1996 heeft aanbevolen de vuurklare afstelling van alle kernwapens buiten werking te stellen, bij voorkeur door de kernkoppen te scheiden van de dragers,
- H. overwegende dat de Algemene Vergadering van de VN in een aantal resoluties, met name resolutie 53/77Y 'Naar een kernwapenvrije wereld: de noodzaak van een nieuwe agenda', heeft aangedrongen op buitenwerkingstelling van de vuurklare afstelling van kernwapens,
1. verzoekt de regeringen van de landen met kernwapens alle noodzakelijke maatregelen te treffen om te voorkomen dat millenniumbugs kunnen leiden tot per ongeluk of onbedoeld afschieten van kernwapens door de vuurklare afstelling van deze wapens buiten werking te stellen;
 2. verzoekt alle EU-lidstaten die niet over kernwapens beschikken met het oog daarop krachtige verklaringen af te leggen;
 3. verzoekt alle regeringen om de bedrijfsleiding van alle nucleaire of andere voor het milieu riskante installaties die niet hun volledige millenniumbugbestendigheid controleerbaar kunnen aantonen de instructie te geven dat deze installaties tijdens de overgang naar het jaar 2000 ten minste tijdelijk buiten werking worden gesteld, en dat in elk geval bij alle kerncentrales noodaggregaten voor 60 dagen beschikbaar moeten zijn voor de aandrijving van koelpompen en veiligheidssystemen, en er reserve voor langere tijd voorradig moet zijn voor de koelbassins voor gebruikte splijtstof; stelt voor dat de Raad en de Commissie bij alle regeringen, met name in Midden- en Oost-Europa, Rusland en de NOS, en Turkije hierop aandringen;
 4. herinnert aan en bevestigt zijn bovengenoemde resolutie van 25 februari 1999 en merkt op dat sindsdien kennelijk nog steeds twee bijzondere problemen niet opgelost zijn:
 - in sommige lidstaten wordt niet voldoende vooruitgang geboekt, hetgeen gevolgen kan hebben in verband met de bestaande grensoverschrijdende afhankelijkheid in het algemeen of voor bepaalde sectoren;
 - KMO's staan meer bloot aan plotselinge storingen dan grote internationale bedrijven, en een aantal ervan zullen waarschijnlijk ernstige financiële gevolgen ondervinden als zij niet tijdig hun apparatuur hebben aangepast, hetgeen dringende maatregelen van de Commissie en van de nationale en regionale overheden vereist;
 5. beveelt ten sterkste aan dat de Europese Raad van Helsinki, die slechts enkele weken vóór de eeuwwisseling wordt gehouden, adequate maatregelen goedkeurt en een verklaring opstelt voor de Europese burgers over de concrete stand van het probleem en de potentiële risico's;
 6. verzoekt de OESO-leden ten spoedigste specifieke middelen ter beschikking te stellen aan de landen van Midden- en Oost-Europa en de NOS voor de financiering van alternatieven voor hun kerncentrales tijdens de eeuwwisseling en op de middellange termijn, zodat zij de kerncentrales die niet voldoen aan internationale veiligheidsnormen kunnen sluiten en alternatieve energiebronnen financieren;
 7. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de Veiligheidsraad van de VN, het IAEA, de regeringen van de lidstaten, de kandidaat-

lidstaten, alsmede de lidstaten van de OESO.

7. Oost-Timor

B5-0271, 0273, 0280, 0289, 0299 en 0307/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de toestand op Oost-Timor

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn vroegere resoluties over de toestand op Oost-Timor,
 - onder verwijzing naar resolutie 1264/99 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties,
 - gezien de verklaring van 21 september 1999 door de voorzitter van de Raad namens de Europese Unie,
 - gezien het akkoord van 5 mei 1999 over de kwestie Oost-Timor tussen Indonesië en Portugal en de akkoorden van dezelfde datum tussen de Verenigde Naties en de regeringen van Indonesië en Portugal, over de voorwaarden voor een volksraadpleging op Oost-Timor met direct stemrecht en begeleidende veiligheidsmaatregelen,
- A. overwegende dat de uitslag van het referendum duidelijk aantoont dat de Timorese bevolking onafhankelijkheid wenst, aangezien 78,5% daarvoor gestemd heeft,
- B. overwegende dat de UNAMET en de internationale waarnemers, met inbegrip van de delegaties van het Europees Parlement en de Raad, het wettelijk en geldig verloop van het referendum erkennen,
- C. overwegende dat er na de bekendmaking van de uitslag van het referendum een barbaarse terreurcampagne gevoerd is door de Indonesische politie en het Indonesische leger, waarmee de overlevingskansen van een heel volk in gevaar komen,
- D. overwegende dat Indonesië op 12 september 1999 erkend heeft dat de aanwezigheid van een vredesmacht op Oost-Timor nodig is,
- E. overwegende dat de internationale troepenmacht zich op 20 september 1999 op Oost-Timor is beginnen te ontplooien,
- F. overwegende dat die ontplooiing aantoont dat de internationale gemeenschap bereid is om de uitmoording van de burgerbevolking een halt toe te roepen en een vreedzame en duurzame oplossing voor Oost-Timor te zoeken, die uitgaat van het zelfbeschikkingsrecht van de bevolking,
- G. overwegende dat de humanitaire situatie op zowel Oost- als West-Timor bijzonder zorgwekkend blijft en dat het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties vreest dat de toestand nog verder zal verslechteren als er geen Indonesische ambtenaren tussenbeide komen om paal en perk te stellen aan de activiteiten van de milities,

- H. overwegende dat er volgens berichten van het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties nog altijd naar schatting 250.000 vluchtelingen zich op West-Timor bevinden, waarvan er minstens 150.000 wensen terug te keren,
- I. overwegende dat er een aantal incidenten gemeld is, die klaarblijkelijk bedoeld zijn om het programma van het Hoge Commissariaat voor de repatriëring van de vluchtelingen naar Oost-Timor te verstoren,
- J. verontrust door de berichten dat een groot aantal vluchtelingen onder dwang een nieuwe verblijfplaats toegewezen gekregen heeft op kleinere eilanden, uit het zicht en de aandacht van de internationale media en buiten het bereik van de humanitaire organisaties,
- K. overwegende dat het met het aankomend regenseizoen niet alleen misschien moeilijk wordt om de bewijzen van wreedheden te bewaren, maar dat bovendien de repatriëring van vluchtelingen vanuit West-Timor misschien uitgesteld moet worden, zodat er verdere rampen voor deze mensen te verwachten zijn,
- L. bezorgd over berichten die erop wijzen dat er op Oost-Timor stelselmatige, grootschalige en flagrante schendingen van de internationale humanitaire rechtsregels en de rechten van de mens begaan zijn, en nadrukkelijk overwegende dat personen die zich aan dergelijke schendingen schuldig maken een persoonlijke verantwoordelijkheid dragen,
- M. overwegende dat Oost-Timor na de overgang naar de onafhankelijkheid ondertekenende partij van de Conventie van Lomé kan worden, als een van de eerste leden van de groep landen van de Stille Oceaan,
 - 1. erkent en betuigt zijn steun aan de duidelijke democratische wil van de bevolking van Oost-Timor om onafhankelijk te worden en een nieuwe staat op te richten;
 - 2. verheugt zich over de ontplooiing van de internationale vredesmacht op Oost-Timor;
 - 3. spreekt zijn waardering uit voor de bijdrage van de lidstaten van de Verenigde Naties, vooral Australië en de ASEAN-landen, die troepen en materiële steun voor de internationale vredesmacht geleverd hebben;
 - 4. roept de internationale vredesmacht op om haar mandaat te vervullen, de vrede en veiligheid te herstellen, de humanitaire bijstandsoperaties te vergemakkelijken en de UNAMET te beschermen en te ondersteunen bij de uitvoering van zijn taken;
 - 5. roept de Indonesische regering op om haar volledige samenwerking te verlenen aan de internationale vredesmacht en de humanitaire organisaties bij de uitvoering van hun opdrachten en de spoedige buitenwerkingstelling en ontwapening te vergemakkelijken van alle paramilitaire elementen die aan de grens actief zijn en het repatriëringsprogramma en de humanitaire bijstand in de vluchtelingenkampen verstoren;
 - 6. veroordeelt elke hervestiging van vluchtelingen onder dwang en roept de Indonesische regering op om de hulporganisaties volledige en onvoorwaardelijke toegang te verlenen en erop toe te zien dat de vrije wilsuiting van de vluchtelingen niet ondermijnd wordt door misleidende propaganda, en verder om mee te werken bij de veilige repatriëring van degenen die naar hun land willen terugkeren;

7. zegt zijn volledige steun toe aan het werk van het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties om zijn programma voor de repatriëring van degenen die willen terugkeren uit te voeren voordat het regenseizoen aanbreekt, wanneer het binnenland moeilijker bereikbaar wordt, en doet een oproep tot de Indonesische regering om haar volledige steun te verlenen aan alle inspanningen om de verblijfplaats te vinden van het grote aantal vluchtelingen dat nog altijd vermist wordt;
8. veroordeelt met klem de massamoorden en andere misdaden tegen de bevolking van Oost-Timor; verklaart met nadruk dat het ondraaglijk is dat er wreedheden ongestraft zouden blijven en vraagt dringend dat een internationale onderzoekscommissie van de Verenigde Naties de verantwoordelijkheid voor de massamoorden en alle andere schendingen van de rechten van de mens en de humanitaire rechtsregels nagaat en dat er zo spoedig mogelijk een internationale rechtbank wordt opgericht voor de misdaden die op Oost-Timor begaan zijn;
9. roept de Raad op om technische bijstand voor de VN-autoriteiten op Oost-Timor in overweging te nemen, om het bewijsmateriaal voor de wreedheden onder de vroegere bezetting te kunnen bewaren en onderzoeken;
10. verheugt zich over de oprichting van de UNTAET en vraagt de VN-afvaardiging om met spoed haar opdracht te vervullen voor wat betreft de vaststelling en oprichting van het bestuur voor Oost-Timor, en vraagt dat vertegenwoordigers van de bevolking van Oost-Timor volledig bij de werkzaamheden betrokken worden, om daarmee de soevereiniteit van het volk van Oost-Timor te eerbiedigen;
11. dringt er bij de lidstaten van de Europese Unie, de Raad ACS-EU en de ACS-landen op aan dat ze de staat Oost-Timor erkennen en er zo spoedig mogelijk diplomatieke betrekkingen mee aanknopen;
12. roept de EU-lidstaten op om steun te verlenen aan de vluchtelingen uit Oost-Timor in de Europese Unie die bereid zijn om naar hun land terug te keren om ze te helpen daar een nieuw bestaan op te bouwen;
13. roept de Europese Unie op om o.a. de maatschappelijke structuren op Oost-Timor opnieuw te helpen opbouwen en roept de regeringen van de EU-lidstaten en de internationale gemeenschap in het algemeen op om dringend en daadwerkelijk de humanitaire bijstand aan de bevolking van Oost-Timor uit te breiden en economisch en financieel te helpen bij de wederopbouw van het land en zijn overgang naar de onafhankelijkheid;
14. roept de Europese Unie op om dringend voldoende financiële middelen beschikbaar te stellen voor Oost-Timor en bevestigt zijn besluit om op de EU-begroting 2000 de nodige middelen uit te trekken voor steunverlening bij de heropbouw, de economische bedrijvigheid en de oprichting van de staat Oost-Timor, meer bepaald door een speciale meerjarige begrotingslijn in te stellen voor dat doel;
15. roept de Commissie op om met de voorbereidende werkzaamheden voor de spoedige toetreding van Oost-Timor tot de Conventie van Lomé te beginnen;
16. draagt zijn Voorzitter op om, met inachtneming van de bevoegdheden van de bestaande commissies en delegaties, het initiatief te nemen voor de oprichting van een delegatie van het Europees Parlement, die een bezoek aan Timor kan brengen om verslag uit te brengen over de evolutie van de toestand ter plaatse;

17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de regering van Indonesië, de ASEAN, de leider van Nationale Raad van de verzetsbeweging op Timor, Xanana Gusmão, en het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties.

8. Mensenrechten: Moratorium op de voltrekking van de doodstraf

B5-0272, 0274, 0282, 0283, 0284, 0287, 0297 en 0306/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de instelling van een wereldwijd moratorium op de voltrekking van de doodstraf en met name over Joaquín José Martínez, Mumia Abu Jamal en Larry Robinson

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de doodstraf,
- onder verwijzing naar het memorandum dat de Europese Unie op de 54ste Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft gepresenteerd,
- A. overwegende dat de doodstraf in vele landen nog steeds wordt toegepast,
- B. nogmaals bevestigend dat de afschaffing van de doodstraf een fundamentele stap vormt in de richting van de bevordering van de menselijke waardigheid en van de geleidelijke verdere ontwikkeling en eerbiediging van de mensenrechten,
- C. uiterst verontrust over de executie die duizenden mensen in de hele wereld boven het hoofd hangt, maar ook moed puttend uit het feit dat het aantal landen dat afschaffing voorstaat gestaag toeneemt,
- D. nogmaals zijn waardering uitsprekend voor het initiatief dat de Raad namens de EU heeft genomen op de 54ste Algemene Vergadering van de Verenigde Naties met het oog op de instelling van een moratorium op de uitvoering van doodvonnissen,
- E. gealarmeerd door het doodvonnis dat een rechtbank in Florida (Verenigde Staten) in 1997 heeft uitgesproken tegen de Europese burger en Spanjaard Joaquín José Martínez, en in afwachting van de uitspraak die het Hooggerechtshof van Florida zal doen in het beroep dat de verdedigers van Joaquín José Martínez daartegen hebben aangetekend vanwege de talrijke gerechtelijke onregelmatigheden die volgens hen tijdens zijn proces hebben plaatsgevonden,
- F. overwegende dat de journalist Mumia Abu Jamal in december 1982 ter dood werd veroordeeld, dat herziening van het proces tot nu toe geweigerd is en dat de voltrekking van het vonnis, die op 2 december jl. had moeten plaatsvinden, is uitgesteld,
- G. overwegende dat de executie van Larry Robinson in de Verenigde Staten is

- uitgesteld wegens twijfels omtrent zijn geestelijke gezondheid,
- H. verontrust over de regelmaat waarmee in de Verenigde Staten burgers worden geëxecuteerd wier onschuld later wordt aangetoond,
1. betreurt het ten zeerste dat bij de onderhandelingen op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties geen overeenstemming is bereikt over de goedkeuring van een resolutie over het moratorium op de doodstraf;
 2. is teleurgesteld dat het Finse voorzitterschap van de Raad zich gedwongen heeft gezien te vragen om uitstel van de behandeling van de resolutie waarin wordt gevraagd een moratorium op de uitvoering van de doodstraf in te stellen, in het vooruitzicht van de totale afschaffing ervan;
 3. verzoekt de lidstaten en het voorzitterschap van de Raad dringend om er alles aan te doen dat nog op de lopende zitting over het moratorium wordt gestemd, en wijst erop dat de verwezenlijking van dit doel binnen de Verenigde Naties een belangrijke stap zou vormen in de richting van definitieve afschaffing van de doodstraf;
 4. verzoekt de instellingen van de Europese Unie om druk uit te oefenen op de Verenigde Staten opdat de executies niet worden uitgevoerd;
 5. verzoekt om een nieuw proces voor Joaquín José Martínez, met alle procesrechtelijke waarborgen, en om definitieve opschorting van de voltrekking van het tegen hem uitgesproken doodvonnis;
 6. verzoekt de Federale Rechtbank van de Staat Pennsylvania het doodvonnis tegen Mumia Abu Jamal in gevangenisstraf om te zetten en gelast zijn parlementaire delegatie voor de betrekkingen met de Verenigde Staten om deze zaak bij haar volgende bijeenkomst met de Amerikaanse parlementariërs aan de orde te stellen;
 7. beveelt Larry Robinson aan in de clementie van het Texas Board of Pardons and Paroles en van gouverneur Bush en verzoekt om omzetting van het tegen hem uitgesproken vonnis;
 8. roept het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten op zich te houden aan de verplichtingen die het krachtens de International Covenant on Civil and Political Rights moet nakomen en derhalve de doodstraf op door minderjarigen gepleegde misdrijven af te schaffen;
 9. verzoekt de Raad te onderzoeken of het mogelijk is in de mensenrechtenclausule die bij de onderhandelingen met derde landen wordt gehanteerd ook de afschaffing van de doodstraf op te nemen;
 10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Voorzitter van de Mensenrechtencommissie van de Verenigde Naties, het Congres en de regering van de Verenigde Staten van Amerika, de gouverneur van Pennsylvania, de Federale Rechtbank van Pennsylvania, het Texas Board of Pardons and Paroles, de gouverneur van Texas en het Hooggerechtshof van Florida.

9. Mensenrechten: Bescherming van Servische en andere minderheden in Kosovo

B5-0270, 0275, 0281, 0298 en 0305/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de situatie van de Servische en andere nationale minderheden in Kosovo

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de situatie in Kosovo en het voormalige Joegoslavië,
 - gezien de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Keulen van 3 en 4 juni 1999,
 - gezien resolutie 1244 (1999) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, de algehele terugtrekking van de Servische veiligheidstroepen, de beëindiging van de NAVO-luchtoperatie, de ontwikkeling van de 'Kosovo International Security Force' (KFOR) en de oprichting van de UNMIK (UN Interim Administration Mission in Kosovo),
 - gelet op het militaire technische akkoord tussen KFOR en de regeringen van de Federale Republiek Joegoslavië en de Republiek Servië van 9 juni 1999,
 - onder verwijzing naar het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa dat de Raad op 10 juni 1999 heeft ondertekend,
 - onder verwijzing naar de verklaring van het Voorzitterschap namens de Europese Unie over de demilitarisatie van het Kosovaarse bevrijdingsleger (KLA) van 23 september 1999,
 - onder verwijzing naar de verklaring van het Voorzitterschap namens de Europese Unie van 4 november 1999 over het voortdurende geweld in Kosovo,
- A. ernstig verontrust over de recente gewelddaden tegen de Servische en Roma-bevolking van Kosovo, en met name de aanvallen op het konvooi van 155 Serviërs dat op 27 oktober 1999 in Pec door de UNHCR was georganiseerd,
- B. ernstig verontrust over de beschieting van de heer Momcilo Traikovic, president van de "Kosovo Serbian Residence Movement" en covoorzitter van de Servische nationale raad, op 31 oktober 1999 in zijn huis te Pristina,
- C. ernstig verontrust over de moord op de Bulgaarse VN-medewerker Valentin Krumov op 12 oktober 1999 te Pristina,
- D. geschokt door het gedrag van de leiders van het voormalige KLA, dat streed voor Kosovo's onafhankelijkheid van Joegoslavië, die voldongen feiten creëren zonder respect voor het wettelijk gezag van de UNMIK of voor de waarden die expliciet ten grondslag lagen aan zowel de NAVO-operatie als de VN-missie,
- E. erop wijzend dat ondanks het pas ondertekende akkoord het voormalige bevrijdingsleger KLA nog niet volledig is ontwapend en dat in grote delen van Kosovo de zelf uitgeroepen

voorlopige regering interfereert met het werk van de UNMIK-administrateurs en dit vaak belemmert,

- F. ernstig verontrust over het voortdurende gewapende geweld tegen leden van KFOR, zoals beschietingen van KFOR-soldaten tijdens de uitoefening van hun taken, en uiterst bezorgd over de gevaarlijke situatie waarin vertegenwoordigers van internationale organisaties als de VN en de OVSE, en van NGO's trachten hun taken te vervullen en bij te dragen tot het herstel van een vreedzaam Kosovo,
- G. overwegende dat het tot op heden onmogelijk is geweest een rechtmatige, provisorische interim-regering te vormen,
- H. eraan herinnerend dat het uitgangspunt van de sterke inzet van de Europese Unie in de provincie op militair, politiek, economisch en financieel gebied is te komen tot een democratisch en multi-etnisch Kosovo,
- I. erop wijzend dat het aantal Serviërs en andere minderheden in Kosovo snel slinkt vanwege het klimaat van intimidatie, waardoor het onmogelijk is de voorwaarden te scheppen voor een echte dialoog tussen de verschillende etnische groepen,
 - 1. kant zich sterk tegen het voortdurende geweld tegen etnische en religieuze minderheden, politici en vertegenwoordigers van internationale organisaties;
 - 2. veroordeelt ten sterkste de recente gewelddaden tegen de Servische bevolking in Kosovo en dringt er bij de leiders van de Albanese gemeenschap in Kosovo op aan dat zij volledig gevolg geven aan VN-resolutie 1244, afstand nemen van die gewelddaden, hun invloed en leiderschap aanwenden om samen te werken met KFOR en UNMIK om gevallen van geweldpleging en intimidatie in Kosovo de kop in te drukken, meewerken aan de onderzoeken van de VN-autoriteiten en zich duidelijk distantiëren van de genoemde gewelddadige acties;
 - 3. spreekt zijn begrip uit voor de rouw van de Albanese bevolking van Kosovo om hun slachtoffers, maar kan niet goedvinden dat dit wordt gebruikt als voorwendsel voor voortdurende moorden, ontvoeringen, opsluiting, machtsmisbruik, pesterijen, intimidatie, brandstichting, plundering, vernieling van eigendommen en inbeslagname van huizen door dit deel van de Kosovaarse bevolking;
 - 4. onderstreept dat alle Kosovaren ongeacht hun etnische afkomst in staat moeten zijn in Kosovo te blijven of ernaar terug te keren, en er in vrede te leven zonder wat voor pesterijen of intimidatie dan ook;
 - 5. verzoekt het leiderschap van het voormalige KLA de Europese waarden en beginselen in acht te nemen en ervoor te zorgen dat degenen die in het verleden zijn onderdrukt niet veranderen in de nieuwe onderdrukkers;
 - 6. verzoekt het nog gewapende deel van de bevolking hun agressie te beëindigen en bij te dragen tot een vreedzame wederopbouw van hun vaderland, aangezien dit niet uitsluitend de taak van de internationale organisaties kan zijn;
 - 7. dringt er bij alle betrokken partijen op aan dat zij de dialoog tussen alle politieke krachten in Kosovo weer opvatten en een eind maken aan de intimidatie van politieke tegenstanders;

8. dringt er bij de etnisch Albanese leiders op aan dat zij in alle opzichten samenwerken met de UNMIK en de overgangsraad van Kosovo om het wederopbouwproces en de wederopbouw van de burgermaatschappij te bevorderen;
9. spreekt zijn zeer sterke steun uit aan de VN-gezant in Kosovo, Bernard Kouchner, die ernaar streeft om zo snel mogelijk een rechtmatige regering ad interim te vormen waarin alle politieke groepen van Kosovo zijn vertegenwoordigd, en nodigt hem uit om, uitsluitend ingeval op plaatselijk niveau geen vertegenwoordiger kan worden gevonden, een vertegenwoordiger van UNMIK tot burgemeester ad interim te benoemen;
10. is van mening dat de Europese Unie haar financiële steunverlening aan de wederopbouw in Kosovo dient te heroverwegen indien de eerbiediging van de mensenrechten van alle bewoners van de provincie er niet drastisch op vooruitgaat;
11. dringt er bij de Commissie en de Task Force voor de Wederopbouw op aan om, afgezien van de humanitaire hulp, voorrang te geven aan wederopbouwprojecten in gemeenten die trachten te werken aan een klimaat van samenwerking tussen de verschillende etnische groepen, zich kanten tegen uitzettingen en geweld voorkomen;
12. betuigt zijn solidariteit met alle vertegenwoordigers van internationale organisaties en NGO's die actief bijdragen aan de wederopbouw van Kosovo in vaak uiterst moeilijke en gevaarlijke omstandigheden;
13. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de OVSE, alsmede de KFOR en de secretaris-generaal van de VN.

10. Mensenrechten: Alexandr Nikitin

B5-0290, 0291, 0295 en 0302/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de aanstaande berechting van Alexandr Nikitin

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn resoluties van 16 november 1995¹, 15 februari 1996² en 18 september 1996³ over respectievelijk de machinaties tegen de Stichting Bellona, de berechting van Alexandr Nikitin en over de situatie van Alexandr Nikitin,
 - gelet op het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens en de Russische grondwet, met name de artikelen 15, lid 3, 54 en 123, lid 3,
- A. zijn instemming betuigend met het feit dat de zaak van Alexandr Nikitin berecht wordt door een civiele rechter van de stadsrechtbank van St. Petersburg,

¹ PB C 323 van 4.12.1995, blz. 112.

² PB C 65 van 4.3.1996, blz. 162.

³ PB C 320 van 28.10.1996, blz. 196.

- B. gelet op het belang van deze zaak voor de ontwikkeling van de rechtsstaat in het nieuwe, democratische Rusland,
- C. overwegende dat de heer Nikitin nog steeds zijn stad niet mag verlaten,
- D. overwegende dat de heer Nikitin thans al voor de achtste keer wegens hoogverraad wordt aangeklaagd en dat de nieuwe tenlastelegging hem niet voor het proces ter inzage is gegeven,
- E. overwegende dat de heer Nikitin op 26 juli 1999 in beroep is gegaan bij het Europees Hof voor de rechten van de mens wegens schending van zijn rechten ingevolge het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens,
 - 1. verzoekt de Russische autoriteiten Alexandr Nikitin een onpartijdige en openbare berechting te waarborgen, gebaseerd op de beginselen van het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens en van de Russische grondwet;
 - 2. verzoekt de Russische autoriteiten Alexandr Nikitin volledige inzage te geven in de tenlastelegging en in de rechtsgrondslag van de aanklacht tegen hem;
 - 3. doet een beroep op de Russische autoriteiten om de aanklachten tegen Alexandr Nikitin, gebaseerd op geheime decreten met terugwerkende kracht, te seponeren;
 - 4. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de regering van Rusland, de Raad van Europa en de Stichting Bellona.

11. Burundi

B5-0267, 0285, 0293 en 0301/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Burundi

Het Europees Parlement,

- gezien zijn voorgaande resoluties over de situatie in Burundi,
- A. overwegende dat in Burundi sinds 1993 een intern conflict heerst waarbij meer dan 200.000 mensen gedood zijn en meer dan 800.000 mensen ontheemd, waarvan het merendeel geconfronteerd wordt met honger en ziekte,
- B. overwegende dat het conflict in mei 1999 in een nieuwe fase is getreden, aangezien de verschillende militietroepen hun gevechtsactiviteiten in verscheidene delen van het land en in de hoofdstad Bujumbura hebben geïntensiveerd, waarop het leger heeft gereageerd met zuiveringsoperaties en een verdere groepering van bevolkingsgroepen in zogenaamde beschermde kampen, in een omstrede poging om de burgerbevolking te scheiden van de rebellen,
- C. geschokt door het recente bloedbad onder talrijke burgers in de hoofdstad Bujumbura, alsmede de moord op negen personen, waaronder een vertegenwoordiger van UNICEF en

een functionaris van het WVP (Wereldvoedselprogramma) in Rutana, de zuidoostelijke provincie van Burundi,

- D. overwegende dat de speciale rapporteur van de VN voor de mensenrechten in Burundi op 25 oktober 1999 heeft gewezen op de rampzalige situatie van de mensenrechten in Burundi, die te wijten is aan willekeurige executies op grote schaal die zowel door de militietroepen als door bepaalde legeronderdelen worden begaan, illegale arrestaties, foltering en onaanvaardbare omstandigheden in de gevangenissen,
- E. overwegende dat het stabiliseren van de regio gebaseerd moet worden op rechtvaardigheid en vervolging van degenen die verantwoordelijk zijn voor de etnische gewelddaden,
- F. overwegende dat er in het buurland Tanzania vredesbesprekingen over Burundi zijn gehouden, maar dat er tot nu toe geen algehele overeenstemming is bereikt,
- G. verontrust over de moeilijkheden waarmee de meeste humanitaire organisaties geconfronteerd worden bij het bieden van hulp aan de noodlijdende burgerbevolking, die voornamelijk te wijten zijn aan het gebrek aan veiligheid,
 - 1. spreekt zijn krachtige veroordeling uit van de gewelddaden jegens de burgerbevolking en van de moord op negen personen, waaronder een vertegenwoordiger van UNICEF en een functionaris van het WVP (Wereldvoedselprogramma) in Rutana;
 - 2. verlangt een onafhankelijk onderzoek naar de moord op de VN-hulpverleners en de Burundische burgers in het vluchtelingenkamp in het zuiden van Burundi;
 - 3. verzoekt de Burundische autoriteiten met klem om de nodige maatregelen te treffen voor de veiligheid van de bevolking en zich te conformeren aan de richtsnoeren van de speciaal rapporteur van de VN teneinde verbetering te brengen in de afschuwelijke situatie van de mensenrechten in het land;
 - 4. doet een beroep op alle conflictpartijen om vredesbesprekingen te beginnen en tot een goed einde te brengen, zodat de Europese Unie tezamen met andere internationale organisaties actief kan meewerken aan de totstandbrenging van vrede en stabiliteit in Burundi;
 - 5. verzoekt alle oorlogvoerende partijen de meest elementaire mensenrechten te eerbiedigen door met name toe te staan dat de humanitaire organisaties rechtstreeks en vrijelijk toegang krijgen tot de vluchtelingen en ontheemden;
 - 6. doet een beroep op de regering van Burundi om in te stemmen met het inzetten van militaire waarnemers van de VN en/of de OAE (Organisatie voor Afrikaanse Eenheid) ten behoeve van de bescherming van hulpverleners en het bieden van humanitaire hulp;
 - 7. wijst er nogmaals op hoe belangrijk het is dat er onder auspiciën van de VN en de OAE een internationale conferentie wordt gehouden voor vrede, veiligheid en stabiliteit in de regio van de Grote Meren, onder deelneming van alle regeringen van deze regio;
 - 8. dringt erop aan dat de buurlanden het vredesproces in Burundi blijven ondersteunen door ervoor te zorgen dat hun grondgebied op generlei wijze wordt gebruikt voor het bedreigen van de veiligheid van de bevolking van Burundi;
 - 9. herhaalt zijn verzoek om een internationaal embargo op de export van wapens en munitie

naar Burundi en de gehele regio van de Grote Meren, en verzoekt de Raad en de lidstaten hun toezeggingen inzake controle op de wapenexport naar deze regio en preventie van illegale wapenhandel en financieringsoperaties na te komen;

10. verzoekt de internationale gemeenschap en met name de EU om de humanitaire hulp aan de in gevaar verkerende bevolking, de ontheemden en de Burundische vluchtelingen op te voeren;
11. verzoekt zijn Voorzitter om deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de regeringen van de lidstaten, van Burundi, Oeganda, de Volksrepubliek Congo en Tanzania, de Verenigde Naties, het WVP, de UNICEF en de OAE.

12. Rwanda

B5-0276, 0294 en 0300/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de toestand in het gebied van de Grote Meren, in het bijzonder in Rwanda

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de toestand in Rwanda,
- A. overwegende dat op 3 november 1999 de Kamer van Beroep van het internationale Rwandatribunaal heeft besloten om technische redenen de heer Jean Bosco Barayagwiza vrij te laten hoewel hij beschuldigd was van zes misdrijven in verband met genocide;
- B. overwegende dat Jean Bosco Barayagwiza een hoge ambtenaar was bij een Rwandees radiostation waar openlijk werd opgeroepen tot het vermoorden van Tutsi's en gematigde Hutu's,
- C. gelet op het besluit dat de regering in Kigali vervolgens heeft genomen om de samenwerking op te schorten met het Rwandatribunaal in Arusha en tevens om het bezoek aan Rwanda van de procureur-generaal van het tribunaal, mevrouw Carla del Ponte, tot nader order uit te stellen,
- D. overwegende dat het opschorten van de samenwerking door Rwanda ernstige gevolgen zal hebben voor het streven van het tribunaal om door te gaan met de processen aangezien de meeste getuigen uit Rwanda afkomstig zijn,
- E. overwegende dat het werk van het internationaal tribunaal in het algemeen gekenmerkt wordt door ellenlang oponthoud en buitengewoon langzaam onderzoek en procedures, o.a. door een ernstig tekort aan openbare aanklagers en rechters, en dat het tribunaal daardoor nog maar vier processen heeft afgerond sedert het vijf jaar geleden is opgericht,
- F. ervan overtuigd dat het nodig is dat het internationaal tribunaal de waarheid aan het licht brengt over de genocide van 1994 in Rwanda en de aanstichters en schuldigen van deze bloedbaden voor de rechter brengt om een einde te maken aan de straffeloosheid die in

het land heerst,

1. betreurt het besluit van het internationaal tribunaal om de heer Barayagwiza om technische rechtsgronden vrij te laten waardoor de geloofwaardigheid van het tribunaal ernstig dreigt te worden aangetast;
2. verzoekt het internationaal tribunaal zijn besluit te herzien en rekening te houden met de ernst van de aanklachten die zijn ingediend tegen de heer Barayagwiza en in het bijzonder om het besluit ongedaan te maken dat de heer Barayagwiza niet opnieuw door het tribunaal kan worden berecht op de aanklachten waarvoor hij in eerste instantie voor het tribunaal moest verschijnen;
3. is er stellig van overtuigd dat er nooit vrijstelling van vervolging kan zijn bij aanklachten over genocide en verzoekt het internationaal tribunaal om zijn bepalingen over het ten tweede malen berechten te herzien zodat een dergelijke situatie zich in de toekomst niet opnieuw kan voordoen;
4. verzoekt de regering van Rwanda om haar besluit te herzien en volledig samen te werken met het internationaal tribunaal van Arusha;
5. verzoekt de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de procureur-generaal van het tribunaal om met spoed maatregelen te nemen opdat het tribunaal van Arusha zijn taak kan volbrengen en zonder verder oponthoud de waarheid aan het licht kan brengen over de genocide van 1994;
6. verzoekt de Verenigde Naties en de Europese Unie het tot dusver door het internationaal tribunaal verrichte werk te evalueren zodat beoordeeld kan worden of er extra geld nodig is opdat het tribunaal op zo kort mogelijke termijn het onderzoek en de processen tegen de verdachten van genocide kan afronden;
7. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, het internationaal Rwandatribunaal, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de secretaris-generaal van de Organisatie van Afrikaanse Eenheid alsook aan de regering van Rwanda.

13. Pakistan

B5-0269, 0277, 0278, 0286 en 0296/1999

Resolutie van het Europees Parlement over het afkondigen van de noodtoestand in Pakistan

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn vorige resoluties over Pakistan, conflicten tussen Pakistan en India en zaken die in Zuid-Azië in het algemeen bezorgdheid wekken,
- A. overwegende dat het Pakistaanse leger, onder aanvoering van zijn leider, generaal Pervez Musharraf, de grondwettelijke structuren op 12 oktober 1999 buiten werking stelde en

- opschortte, de noodtoestand afkondigde en fungerend premier Nawaz Sharif onder arrest stelde en afzette,
- B. overwegende dat de recente, gekozen regeringen in Pakistan geen stappen hebben ondernomen om de corruptie aan te pakken, een eind te maken aan ernstige schendingen van de mensenrechten en de praktijk van slavenarbeid, waardoor de economische ontwikkeling en sociale vooruitgang werden belemmerd, en bovendien nagelaten hebben voor veiligheid in het land te zorgen,
 - C. overwegende dat de economische situatie van het land voortdurend is verslechterd en zijn financiële toestand het punt heeft bereikt waarbij een herstructurering van de buitenlandse schuld onvermijdelijk is geworden,
 - D. overwegende dat het Pakistaanse leger het onbuigzame fundamentalistische Talibaan-regime in Afghanistan heeft gesteund,
 - E. overwegende dat onder meer door de Talibaan gesteunde fundamentalistische militanten in Pakistan actief zijn en een ernstige bedreiging vormen voor de stabiliteit van het land en de eerbiediging van de mensenrechten, met name die van vrouwen en godsdienstige minderheden,
 - F. overwegende dat generaal Musharraf heeft aangekondigd dat het Pakistaanse leger unilateraal zou overgaan tot demilitarisering van de grens met India door terugtrekking van alle strijdkrachten die in het recente verleden bij deze grens waren samengetrokken, maar geen melding maakte van enige de-escalatie langs de betwiste controlelijn in Kasjmir,
 - G. overwegende dat de EU-steun aan economische hervorming in Pakistan afhangt van een positieve gezindheid jegens de democratie en eerbiediging van grondwettelijke rechten,
 1. herinnert in dit verband aan de gemeenschappelijke waarden die een weerspiegeling vormen van de democratische beginselen die door de Europese Unie worden aangehangen, veroordeelt daarom de staatsgreep door het Pakistaanse leger ten stelligste en stelt zich achter de verklaring van de EU-Top van Tampere en het standpunt dat door de Raad is ingenomen;
 2. is verheugd over de missie van de Europese Unie voor onderzoek ter plaatse in Pakistan onder leiding van het EU-voorzitterschap;
 3. doet een beroep op de Pakistaanse militaire regering de democratie en een legitiem parlementair proces te herstellen door onverwijld wederinvoering van het rechtsstelsel, machtsoverdracht aan een waarnemende burgerregering en aankondiging van een nauwkeurig tijdschema voor het houden van nieuwe verkiezingen;
 4. onderstreept de belangrijke rol van Pakistan bij het bevorderen van de stabiliteit in de regio en verzoekt de militaire junta alle vormen van steun aan het Talibaan-regime te beëindigen overeenkomstig de sancties die de Veiligheidsraad van de VN aan Afghanistan heeft opgelegd en ook voor veiligheid en gelijke behandeling van vrouwen en godsdienstige minderheden in te staan;
 5. doet een beroep op de nieuwe autoriteiten de dialoog met India te versterken en de spanningen op het subcontinent met vreedzame middelen op te lossen; herhaalt zijn oproep tot Pakistan en India om toe te treden tot de wereldomspannende non-proliferatieregeling

en de Comprehensive Test Ban Treaty (het verdrag inzake een algeheel verbod op nucleaire tests) te ondertekenen;

6. dringt er bij de Pakistaanse autoriteiten op aan niet te trachten de voormalige premier Sharif aan een showproces te onderwerpen en onderstreept dat alle processen open en eerlijk gevoerd moeten worden;
7. verzoekt de Raad de ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst verder uit te stellen en de toekomst van de EU-steun aan Pakistan opnieuw te bezien in het licht van het herstel van de op de grondwet gebaseerde rechtsorde;
8. onderstreept dat de corruptiebestrijding in het land een prioriteit voor Pakistan moet zijn en dat de internationale financiële samenwerking met Pakistan afhankelijk moet worden gesteld van werkelijke voortgang in deze sector;
9. verzoekt de Commissie haar actieve steun te verlenen aan speciale hulpprogramma's ter verbetering van de omstandigheden voor kinderen en vrouwen, toegang tot micro-kredieten te ondersteunen en steun te geven aan lokale mensenrechten-NGO's en groepen uit de burgermaatschappij;
10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de Pakistaanse autoriteiten die momenteel aan de macht zijn, de SAARC en de Verenigde Naties.

14. Rechten van het kind

B5-0256, 0257, 0258, 0264, 0265 en 0266/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de tiende verjaardag van het VN-Verdrag over de rechten van het kind

Het Europees Parlement,

- A. overwegende dat op 20 november 1999 de tiende verjaardag van het VN-Verdrag over de rechten van het kind wordt gevierd en dat alle lidstaten dit verdrag geratificeerd hebben,
- B. overwegende dat de opvoeding van kinderen en jongeren de eerste bekommernis van elke volwassene moet zijn die zelfstandige persoonlijkheden wil vormen die geweld afwijzen, dat een klein kind alleen rechten heeft, en dat de plichten ontstaan met het bewustzijn dat door de opvoeding gewekt wordt,
- C. overwegende dat kinderen en in het bijzonder gehandicapte kinderen en kinderen van minderheden onder discriminatie te lijden hebben of geen toegang tot onderwijs hebben,
- D. overwegende dat het recht op een scholing een fundamenteel recht is waarbij jongens en meisjes als gelijken moeten worden behandeld,
- E. betreurend dat seksuele exploitatie van kinderen, kinderprostitutie en -pornografie alsmear toenemen en er bij de Europese Unie op aan dringend alles in het werk te stellen om deze

plaag een halt toe te roepen,

- F. in het besef dat over de hele wereld momenteel minstens 300.000 kinderen onder de achttien verwickeld zijn in oorlogshandelingen en een oproep doend om een algemeen verbod in te stellen op het inlijven en inzetten van kinderen in gewapende conflicten; overwegende dat volgens de statuten van het Internationaal Strafhof de werving en het gebruik van kindsoldaten als oorlogsmisdaden worden beschouwd,
- G. overwegende dat de Commissie het voornemen te kennen heeft gegeven om met een mededeling over de rechten van kinderen te komen,
- H. overwegende dat kinderen momenteel niet aan bod komen in het Verdrag van Amsterdam, zodat er in het grootste deel van het EU-beleid en de communautaire programma's en wetgeving geen rekening wordt gehouden met kinderen, en dat zij in de wetgevingen van de lidstaten van de Unie niet altijd een prioriteit vormen,
- I. overwegende dat het VN-Verdrag een belangrijke functie vervuld heeft door regeringen ertoe aan te zetten om hun interne beleidsvoering aan te passen en daarmee de rechten van het kind te erkennen,
 - 1. wenst formeel te erkennen en te herdenken dat het op 20 november 1999 10 jaar geleden is dat het VN-Verdrag over de rechten van het kind aangenomen is, en dat het de situatie van miljoenen kinderen overal ter wereld heeft helpen verbeteren;
 - 2. is verheugd over de opnemng van een ontwerpbeplng over kinderen en jongeren in het nieuwe Verdrag van Lomé en roept de EU en de ACS-landen op ervoor te zorgen dat deze bepaling ook daadwerkelijk in dit verdrag wordt opgenomen;
 - 3. roept de lidstaten van de Europese Unie ertoe op de tenuitvoerlegging van artikel 12 van het Verdrag over de rechten van het kind te bevorderen en kinderen en jongeren bij alle passende stadia van de besluitvorming te betrekken;
 - 4. verheugt zich over het voorstel tot opnemng in een toekomstig Europees Verdrag van een Europees Handvest van fundamentele rechten waarin de specifieke rechten van het kind worden vermeld;
 - 5. verzoekt de lidstaten tijdens de volgende intergouvernementele conferentie een rechtsgrondslag aan te nemen voor de bevordering en bescherming van de rechten van het kind, zoals omschreven in het VN-Verdrag over de rechten van het kind;
 - 6. beschouwt het als een essentiële voorafgaande voorwaarde dat nieuwe vormen van beleidsvoering die ingevoerd worden op EU-niveau, doorgelicht worden om er zeker van te zijn dat ze geen negatieve invloed uitoefenen op de kinderen, en dat diezelfde vorm van bescherming ook moet gelden bij de toekomstige uitbreiding van de Europese Unie;
 - 7. dringt bij alle lidstaten aan op de ratificatie van de nieuwe IAO-conventie inzake het verbod op en de ogenblikkelijke stopzetting van de ergste vormen van kinderarbeid, waaronder alle vormen van slavernij, de handel in en het smokkelen van kinderen, het gebruik van kinderen als afbetaling van schulden, lijfeigenschap en dwangarbeid, waaronder de gedwongen of verplichte rekrutering van kinderen voor de inzet in gewapende conflicten, kinderprostitutie en pornografie, het gebruik van kinderen voor het smokkelen van drugs, en werk dat schade toebrengt aan de gezondheid en de veiligheid van

kinderen;

8. verzoekt de lidstaten hun steun uit te spreken voor de goedkeuring van een facultatief protocol bij het VN-Verdrag voor de rechten van het kind, waarin de rekrutering en de inzet van kinderen jonger dan 18 jaar in gewapende conflicten wordt verboden;
9. dringt er bij de EU-lidstaten op aan om de bestaande wetgeving ter bestrijding van genitale verminking van vrouwen strikt ten uitvoer te leggen;
10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de regeringen van de lidstaten.

15. Situatie in Tsjetsjenië

B5-0259, 0260, 0261, 0262 en 0263/1999

Resolutie van het Europees Parlement over Tsjetsjenië

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over de situatie in Tsjetsjenië en met name zijn resolutie van 7 oktober 1999¹,
 - gezien zijn instemming op 30 november 1995 met de sluiting van een partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en de Russische Federatie anderzijds², alsmede zijn instemming op 11 juni 1997 met de sluiting van het protocol bij de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten en de Russische Federatie³ en met de gemeenschappelijke strategie van de Europese Unie ten aanzien van Rusland die in juni 1999 door de Raad is goedgekeurd,
 - gezien de informatieve reis van de fungerend voorzitter van de Raad naar Ingoesjetië op 30 oktober 1999,
 - gezien de verklaring van de Raad van Ministers van Buitenlandse Zaken op 15 november 1999 over de situatie in Tsjetsjenië,
 - gezien zijn besluit de stemming over het verslag over een overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking met Rusland, uit te stellen,
- A. vastbesloten het strategisch partnerschap met Rusland te versterken als het gaat om economische integratie en samenwerking met behoud van de stabiliteit en veiligheid in Europa en elders,
- B. ernstig bezorgd over de verdere escalatie van het conflict in Tsjetsjenië dat op de crisis in

¹ Teksten aangenomen in de genoemde vergadering, punt 1.

² PB C 339 van 18.12.1995, blz. 45.

³ PB C 200 van 30.06.1997, blz. 66.

- Dagestan volgde, en met name de herhaalde willekeurige aanvallen op burgerdoelen,
- C. de territoriale onschendbaarheid van de Russische Federatie beklemtonend,
 - D. herinnerend aan de verplichtingen die Rusland in zijn partnerschapsovereenkomst met de EU is aangegaan ten aanzien van mensenrechten en democratische waarden,
 - E. geschokt door de humanitaire situatie tengevolge van de verdere militaire operaties in Tsjetsjenië en het onevenredig gebruik van militaire macht, die hebben geleid tot een steeds toenemend aantal slachtoffers onder burgers en tot de verdrijving van 350.000 mensen waarvan bijna 200.000 in Ingoesjetië toevlucht hebben gevonden,
 - F. opmerkend dat deze vluchtelingen in ondragelijke omstandigheden moeten leven zonder voldoende onderdak, voedsel en medische zorg en onder steeds slechtere sanitaire omstandigheden,
 - G. bezorgd over het lot van de resterende vluchtelingen in Tsjetsjenië en de herhaalde pogingen van de Russische autoriteiten om hen bij de Tsjetsjeense grens tegen te houden,
 - H. verheugd over de enorme inspanningen die de buurlanden van Tsjetsjenië verrichten om de vluchtelingen onderdak te bieden,
 - I. overwegende dat de oorlog in Tsjetsjenië niet alleen leidt tot een verdere destabilisatie van de noordelijke Kaukasus, maar ook een ernstige bedreiging vormt voor democratie, rechtsstaat en de economische hervormingen in de Russische Federatie,
 - J. overwegende dat de Russische Doema in eerste lezing de nieuwe begroting heeft goedgekeurd die een verhoging bevat van het budget voor het Russische leger met 1 miljard US \$, speciaal bestemd voor het conflict in Tsjetsjenië,
1. verlangt dat Rusland onmiddellijk een eind maakt aan zijn militair optreden in Tsjetsjenië, pleit voor een constructieve dialoog met legitieme vertegenwoordigers van Tsjetsjenië, zonder onrealistische voorwaarden vooraf; en veroordeelt opnieuw met klem het Russische militaire optreden in Tsjetsjenië;
 2. veroordeelt alle terroristische activiteiten binnen en buiten Tsjetsjenië en dringt er bij de Russische autoriteiten op aan al het mogelijke te doen om de plegers van deze terroristische aanslagen te arresteren en te veroordelen;
 3. verzoekt de regering van de Russische Federatie in te stemmen met bemiddeling door de Europese Unie of enige andere internationale organisatie die voor beide zijden aanvaardbaar is;
 4. verzoekt de Russische autoriteiten onmiddellijk iedere verdere actie gericht tegen de burgerbevolking in Tsjetsjenië te staken;
 5. verzoekt de lidstaten, de OVSE, de VN en internationale financiële instellingen verdere maatregelen te overwegen en verzoekt de Commissie en de Raad om alle nieuwe contracten in het kader van het TACIS-programma voor Rusland te bevriezen met uitzondering van de TACIS-begrotingslijn voor democratie, indien Rusland de militaire aanvallen op de burgerbevolking niet staakt en niet bereid is aan de onderhandelingstafel plaats te nemen;

6. verzoekt de Russische regering evenals alle donorlanden en internationale financiële instellingen om een zo groot mogelijke mate van transparantie te garanderen teneinde te zorgen dat niets van deze middelen door de Russische autoriteiten wordt gebruikt voor de voortzetting van het conflict in Tsjetsjenië;
7. verzoekt de Commissie, de Raad en de lidstaten om de nodige humanitaire hulp beschikbaar te stellen voor de noodlijdende bevolking van Tsjetsjenië en voor de vluchtelingen in de naburige republieken; doet in dit verband een beroep op de Russische autoriteiten om de internationale humanitaire organisaties toegang tot dit gebied te verlenen;
8. beklemtoont de bereidheid van de EU om aanzienlijke bedragen aan humanitaire hulp aan de regio aan te bieden via internationale organisaties zoals de UNHCR, de ICRK en andere NGO's met ervaring in de regio;
9. verzoekt ECHO zich voor te bereiden op humanitaire hulpactiviteiten in de regio zodra dit mogelijk wordt en contacten aan te knopen met alle andere internationale donororganisaties en uitvoerende NGO's;
10. verzoekt de Top van de OVSE in Istanboel diepgaande besprekingen over de situatie in Tsjetsjenië te houden en alles in het werk te stellen om bij te dragen aan een snelle oplossing van de crisis via onderhandelingen;
11. verzoekt de Commissie en de Raad de OVSE voor te stellen de nodige stappen te nemen voor het beleggen van een Kaukasische stabiliteitsconferentie die als stabiliserende factor in de regio kan dienen en als een forum voor oplossing en voorkoming van conflicten, en verzoekt alle betrokken partijen aan deze conferentie deel te nemen;
12. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de OVSE, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de Russische Doema en de Russische Federatieraad alsmede de autoriteiten in Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië.